

Bestemmingsplan Reewal 43, te Reeuwijk

In opdracht van: Dhr. Van Zoest
Uitgevoerd door: Pieter de Vries, AgROM
Versie: vastgesteld
IMRO-codering: NL.IMRO.1901.Reewal43-BP80
Datum: 29 maart 2017

Toelichting

AGROM Advies Ruimtelijke Ordening Milieu

T: 023- 540 625 4 / M: 06- 47873064
W: www.agrom.nl / E: info@agrom.nl

Inhoudsopgave

HOOFDSTUK 1: INLEIDING	1
1.1. AANLEIDING.....	1
1.2. LIGGING EN BEGRENZING PROJECTGEBIED.....	2
1.3. VIGERENDE BESTEMMINGSPLANREGELING	3
1.4. LEESWIJZER.....	4
HOOFDSTUK 2: PLANGEBIED.....	5
2.1. RUIMTELIJKE EN FUNCTIONELE STRUCTUUR IN BESTAANDE SITUATIE	5
2.2. VISIE OP GEWENSTE ONTWIKKELING.....	7
2.3. BEELDKWALITEIT / LANDSCHAPPELIJKE INPASSING.....	9
2.4. VERTALING VAN DE GEWENSTE ONTWIKKELING IN HET BESTEMMINGSPLAN	15
HOOFDSTUK 3: VIGEREND BELEID.....	16
3.1. INLEIDING	16
3.2. RIJKSBELEID	16
3.3. PROVINCIAAL BELEID.....	18
3.4. BELEID HOOGHEEMRAADSCHAP VAN RIJNLAND.....	23
3.5. GEMEENTELIJK BELEID	24
HOOFDSTUK 4: UITVOERINGSASPECTEN	28
4.1. WATER	28
4.2. BODEM.....	31
4.3. FLORA EN FAUNA	32
4.4. CULTUURHISTORIE EN ARCHEOLOGIE	38
4.5. GELUID	39
4.6. LUCHT.....	40
4.7. EXTERNE VEILIGHEID	41
4.8. MILIEUZONERINGEN	42
4.9. GEUR.....	44
4.10. BESLUIT MILIEUEFFECTRAPPORTAGE.....	45
4.11. VERKEER EN PARKEREN.....	50

HOOFDSTUK 5: UITVOERBAARHEID	51
5.1. FINANCIËLE UITVOERBAARHEID	51
5.2. MAATSCHAPPELIJKE UITVOERBAARHEID	51
HOOFDSTUK 6: JURIDISCHE PLANBESCHRIJVING	53
6.1. ALGEMEEN	53
6.2. HOOFDOPZET	53
6.3. ALGEMENE INDELING PLANREGELS	53
6.4. ARTIKELGEWIJZE TOELICHTING OP DE REGELS VAN HOOFDSTUK 2 VAN DIT BESTEMMINGSPLAN	54
HOOFDSTUK 7: HANDHAVINGSPARAGRAAF	59

BIJLAGEN

- 1. Flora en fauna quickscan, Blom Ecologie, d.d. 16 november 2015**
 - 2. Bureauonderzoek archeologie, Transect, d.d. 22-05-2015**
 - 3. NB-vergunning, d.d. 26 augustus 2016**
 - 4. Advies Agrarische beoordelingscommissie, d.d. 12 maart 2015**
 - 5. Beoordeling Omgevingsdienst Midden-Holland**
 - 6. Historisch bodemonderzoek, Lingemilieu bv, d.d. 7 juli 2016**
-

HOOFDSTUK 1: INLEIDING

1.1. Aanleiding

Aan de Reewal 43 is sinds decennia de firma J.L. van Zoest en zonen als melkveehouderij gelegen. Het betreft een melkveehouderij met zowel melk- als jongvee. De intentie is om het bedrijf met het oog op de toekomstbestendigheid gefaseerd uit te breiden en te moderniseren. Om deze ontwikkeling mogelijk te maken dient het agrarisch bouwvlak te worden vergroot.

De voorgestane ontwikkeling past niet binnen het ter plaatse vigerende planologische regime dat gevormd wordt door het bestemmingsplan 'Landelijk Gebied West'. De gemeente Bodegraven Reeuwijk heeft in haar schrijven van 1 juli 2014 (principebesluit) echter aangegeven medewerking te willen verlenen aan de vergroting van het agrarisch bouwvlak. In overleg met de gemeente is bepaald dat ten behoeve van de realisatie van een vergroot agrarisch bouwvlak een nieuw bestemmingsplan dient te worden opgesteld.

Het voorliggende bestemmingsplan dient als planologisch toetsingskader voor de realisatie van het te vergroten agrarische bouwvlak.

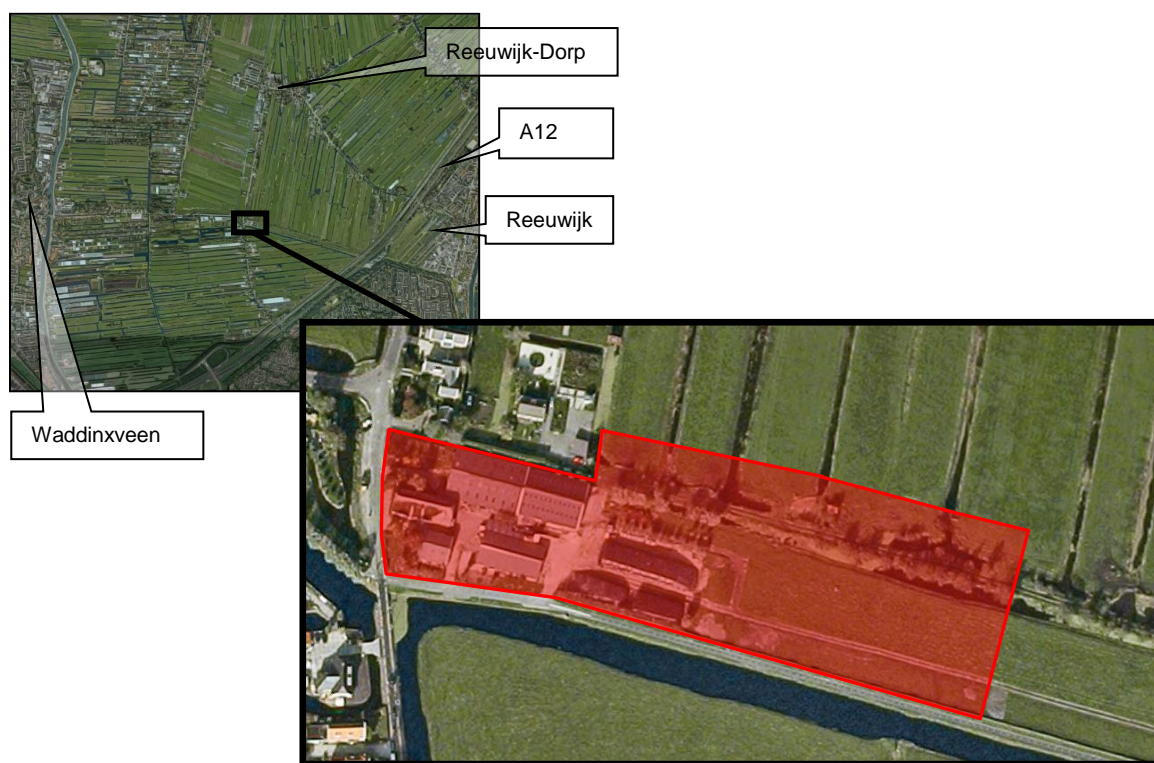
Afbeelding: Het melkveebedrijf firma Van Zoest en zonen is reeds decennia actief aan de Reewal 43. Het bedrijf werkt met het robuuste en duurzame ras Montbéliarde.

1.2. Ligging en begrenzing projectgebied

Het plangebied maakt deel uit van de gemeente Bodegraven Reeuwijk en is gelegen aan de rand van de Reeuwijkpolder aan de Reewal 43, te Reeuwijk.

De westelijke grens van het plangebied wordt bepaald door de grens met de Reewal. De zuidzijde van het plangebied loopt langs de berm van de Baarsjeskade. De oostelijke grens van het plangebied doorsnijdt de kadastrale percelen B3636 en B 3884 haaks op de Baarsjeskade. Aan de noordzijde van het plangebied wordt de grens gevormd door de zuidzijde van het perceel B 752, waarna de plangrens via de percelen B 3760, B3759 en de kavelstoot, die langs het perceel B3636 loopt, op de Reewal aansluit.

Op onderstaande afbeelding is de begrenzing van het plangebied bij benadering weergegeven.

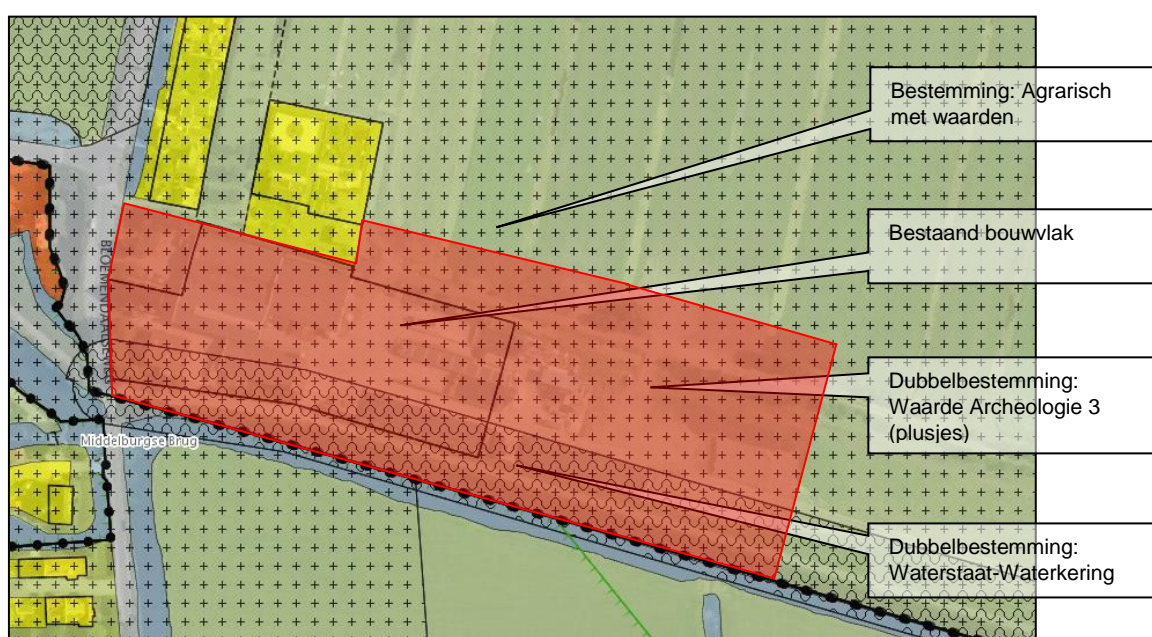
Afbeelding: ligging van het plangebied binnen de omgeving. De plangrenzen zijn bij benadering met rood aangegeven.

1.3. Vigerende bestemmingsplanregeling

Bestemmingsplan Buitengebied West (2015)

Ter plaatse van het plangebied aan de Reewal 43 vigeert het bestemmingsplan Buitengebied West, zoals dit op 14 oktober 2015 gewijzigd is vastgesteld door de gemeenteraad van de gemeente Bodegraven Reeuwijk.

Ter plaatse van het plangebied aan de Reewal 43 zijn conform het bepaalde in het genoemde bestemmingsplan diverse (dubbel)bestemmingen opgenomen, namelijk de bestemming 'Agrarisch met waarden' en de dubbelbestemmingen 'Waarde-Archeologie 3' en 'Waterstaat-Waterkering'.

Afbeelding: uitsnede van het ontwerpbestemmingsplan 'Buitengebied Bodegraven-Reeuwijk' ter plaatse van het plangebied aan de Reewal 43 (bij benadering met een rood vlak weergegeven).

Agrarisch met waarden

In het bestemmingsplan wordt vermeld dat ter plaatse van de bestemming 'Agrarisch met waarden' (artikel 3) de uitoefening van een grondgebonden veehouderij is toegestaan. Daarnaast mogen de gronden worden benut voor bedrijfswoningen (één ter hoogte van de Reewal 43) en bijbehorende voorzieningen, agrarisch natuur- en landschapsbeheer, het behoud, herstel en de instandhouding van de aanwezige natuur, landschaps- en cultuurhistorische waarden en de waterhuishouding. Tot slot zijn bij de bestemming horende voorzieningen, zoals kuilvoerplaten, sleufsilos, mestvoorzieningen, paardenbakken, groen, nutsvoorzieningen, in- en uitritten, dammen en bruggen ontsluitingswegen, voet- en fietspaden, parkeervoorzieningen, water en voorzieningen ten behoeve van de waterhuishouding waaronder ook voorzieningen ten behoeve van het bergen van water, toegestaan.

Gebouwen en bouwwerken mogen uitsluitend binnen het bouwvlak worden opgericht, waarbij een maximum goothoogte en bouwhoogte van respectievelijk 4,5 meter en 10 meter gelden. Voorts is bepaald dat met betrekking tot de situering van gebouwen een afstand van 5 meter ten opzichte van de openbare weg en de zijdelingse erfgrans aangehouden dient te worden. Aan het

bevoegd gezag wordt de mogelijkheid geboden om, onder gegeven voorwaarden, vergunning te verstrekken teneinde kuilvoerplaten en sleufsilos buiten het bouwvlak te realiseren.

Dubbelbestemming Waarde-Archeologie 3

De in het bestemmingsplan opgenomen dubbelbestemming 'Waarde-Archeologie 3' (artikel 19) strekt tot de bescherming van eventueel aanwezige archeologische waarden ter plaatse. Binnen de bestemming worden in verband met mogelijk aanwezige waarden restricties gesteld aan bouw mogelijkheden.

Dubbelbestemming Waterstaat-Waterkering

De gronden die ingevolge het ontwerpbestemmingsplan voorzien zijn van de dubbelbestemming 'Waterstaat-Waterkering' (artikel 20) kennen een beschermende regels ten behoeve van het functioneren van de waterkering ter plaatse.

Conclusie

Gesteld kan worden dat de voorgestane uitbreiding van de melkveehouderij aan de Reewal 43 niet mogelijk gemaakt kan worden op basis van het vigerende bestemmingsplan. Zo zijn de te realiseren agrarische bedrijfsgebouwen buiten het bestaande bouwvlak voorzien. Ten behoeve van de uitbreiding van de melkveehouderij dient derhalve een ruimtelijke procedure doorlopen te worden. Voorliggend bestemmingsplan heeft tot doel om een juridisch-planologisch kader te bieden waarmee de uitbreiding van de melkveehouderij mogelijk gemaakt wordt.

1.4. Leeswijzer

In hoofdstuk 2 is de bestaande situatie beschreven en wordt ingegaan op het gewenste initiatief. In hoofdstuk 3 wordt de gewenste ontwikkeling getoetst aan het relevante rijksbeleid, provinciale beleid en gemeentelijk beleid. In hoofdstuk 4 is de toetsing van de gewenste ontwikkeling aan de relevante sectorale milieuaspecten beschreven. Hoofdstuk 5 gaat in op de maatschappelijke en economische uitvoerbaarheid. In hoofdstuk 6 wordt de juridische regeling nader toegelicht. Tot slot bevat hoofdstuk 7 een toelichting op het aspect handhaving.

HOOFDSTUK 2: PLANGEBIED

2.1. Ruimtelijke en functionele structuur in bestaande situatie

Het bestemmingsplangebied is binnen de gemeente Bodegraven-Reeuwijk gelegen aan de Reewal 43. Het perceel maakt deel uit van het omvangrijke veenweidegebied dat door de bebouwde kommen van Waddinxveen, Gouda en Reeuwijk omringd wordt. Dit veenweidegebied vormt de westelijke begrenzing van het Groene Hart van de Randstad en fungeert als een belangrijk recreatief uitlooph gebied voor het stedelijke gebied. Het buitengebied wordt gekenmerkt door een uitgestrekt, open polderlandschap met karakteristieke opstreckende kavelstructuren, die binnen een homogeen beeld veel variatie in structuur, afmetingen en vorm vertonen.

Afbeelding: zichtbaar is het plangebied (met het rode vlak bij benadering weergegeven) in relatie tot de omgeving. De foto-inzet linksboven toont de burgerwoningen die ten noorden van het plangebied zijn gelegen. De foto rechtsboven geeft een indruk van de veenweidegronden. Het plangebied grenst aan de kruising van verschillende polderwegen (foto linksonder). Direct ten zuiden van het plangebied bevindt zich de Baarsjeskade; hier bevindt zich een fietspad (foto rechtsonder).

Het plangebied ligt daarbij ten zuiden van de kern Reeuwijk-Dorp en bevindt zich ter hoogte van het knooppunt van de polderwegen Zwarteweg, Baarsjeskade (fietspad), Reewal en Bloemendaalseweg. Het betreft hier (ter plaatse) 60 km/u-wegen die het plangebied ontsluiten op de nabije kernen, het provinciale wegennet en de oostelijker gelegen rijksweg A12.

Langs de polderwegen bevinden zich diverse bedrijfs- en woonkavels. De woongebouwen zijn daarbij veelal op de kop van het perceel, aan de wegzijde, gesitueerd. Achter de woonbebouwing bevinden zich de (agrarische) bedrijfsgebouwen bestaande uit onder andere kassen en loodsen. De percelen, welke tevens in de eigen parkeervraag voorzien, worden begrensd door watergangen.

De bebouwing op de percelen bestaat uit vrijstaande gebouwen die in verschillende perioden zijn gerealiseerd. De gebouwen hebben een landelijke uitstraling en zijn opgericht in één bouwlaag met een kapconstructie.

Afbeelding: weergegeven is het plangebied in de bestaande situatie. Op het agrarisch perceel zijn een bedrijfswoning (foto linksonder en het rode vlak) en diverse bedrijfsgebouwen opgericht. Aan de achterzijde van de kavel bevinden zich de sleufsilos (foto rechtsonder). De gele vlakken geven bij benadering de dichtstbijzijnde woningen weer.

Het plangebied zelf betreft een agrarische bedrijfskavel van een kleine hectare (0,8 ha) ten behoeve van de grondgebonden veehouderij van de Firma J.L. van Zoest en Zonen. Aan de voorzijde van het perceel, aan de zijde van de verkeersweg Reewal, is een bedrijfswoning gelegen. Deze woning is recent gerealiseerd en bestaat uit één bouwlaag met een kapconstructie. De direct aangrenzende gronden worden benut als tuin en erf. Achter de woning bevinden zich de agrarische bedrijfsgebouwen en overige bouwwerken, waaronder een drietal sleufsilos. De bedrijfsgebouwen bestaan uit een geschakelde ligboxenstal met technische ruimte langs de noordzijde van het perceel en gebouwen ten behoeve van een melkstalfunctie, een stro- en machineberging, een werktuigenberging en een jongveestal ten zuiden daarvan. Deze gebouwen hebben een nokhoogte van circa 8 meter. Tevens worden werktuigen ondergebracht in een kleinschalig vrijstaand gebouw dat dieper op het perceel gelegen is. Voorts bevindt zich achter, in het verlengde van de ligboxenstal en tussen de sleufsilos een tijdelijk onderkomen voor kalveren.

Binnen het bedrijf worden beperkt andere dieren, zoals kippen, schapen (26 stuks met daarbij 23 lammeren) en vleesvarkens (4 stuks) gehouden, welke ondergebracht zijn in afzonderlijke kleinschalige stallen/hokken die aan de bestaande bedrijfsgebouwen gebouwd zijn.

De gebouwen op de kavel zijn in de loop der jaren, vanaf 1974, gerealiseerd en zijn opgetrokken uit verschillende materialen.

De onbebouwde delen van de bouwkavel worden gebruikt als opslagruimte en rangeerterrein. De gronden die aan de bestaande bouwkavel grenzen en onderdeel zijn van het plangebied worden in de bestaande situatie benut als grasland. Ook zijn hier perceelsslotsen gelegen die de percelen begrenzen en een natuurlijke scheiding bewerkstelligen met de noordelijker gesitueerde woonpercelen.

2.2. Visie op gewenste ontwikkeling

Voorliggend bestemmingsplan heeft tot doel om de uitbreiding van de bestaande grondgebonden veehouderij en de daarmee noodzakelijke vergroting van de agrarische bouwkavel juridisch-planologisch te faciliteren.

Ten behoeve van de toekomstbestendigheid van het bedrijf zijn de vennoten van de Firma J.L. van Zoest en Zonen voornemens om het bedrijf uit te breiden.

Deze uitbreiding van het bedrijf kan in lijn worden gezien met de schaalvergroting die zich onder de gegeven economische marktomstandigheden als een autonoom proces binnen de landbouw voltrekt. Zo worden boeren sinds circa 1960 geconfronteerd met gestaag stijgende prijzen voor grond en arbeid, en stabiliserende tot dalende prijzen voor landbouwproducten. Het verlagen van de kostprijs door meer dieren te houden en het verhogen van de arbeidsproductiviteit, is in die marktomstandigheden een belangrijke strategie om rendabel te kunnen blijven produceren. Dit vormt de hoofdmotor achter schaalvergroting. In relatie hiermee speelt ook het volgende een rol:

- Agrarische bedrijven moeten steeds meer concurreren op de internationale markt. Europese inkomenssteun en landbouwsubsidies worden afgebouwd. Kostprijsbeheersing wordt onder die omstandigheden nog belangrijker;
- Om te kunnen voldoen aan nieuwe eisen op het gebied van dierenwelzijn, volksgezondheid en milieu, zijn extra investeringen per agrarisch bedrijf nodig. Deze investeringen kunnen worden terugverdiend door de schaal te vergroten;
- Technologische vernieuwingen maken het mogelijk dat de productie per arbeidskracht, maar ook per hectare en per dier toeneemt.

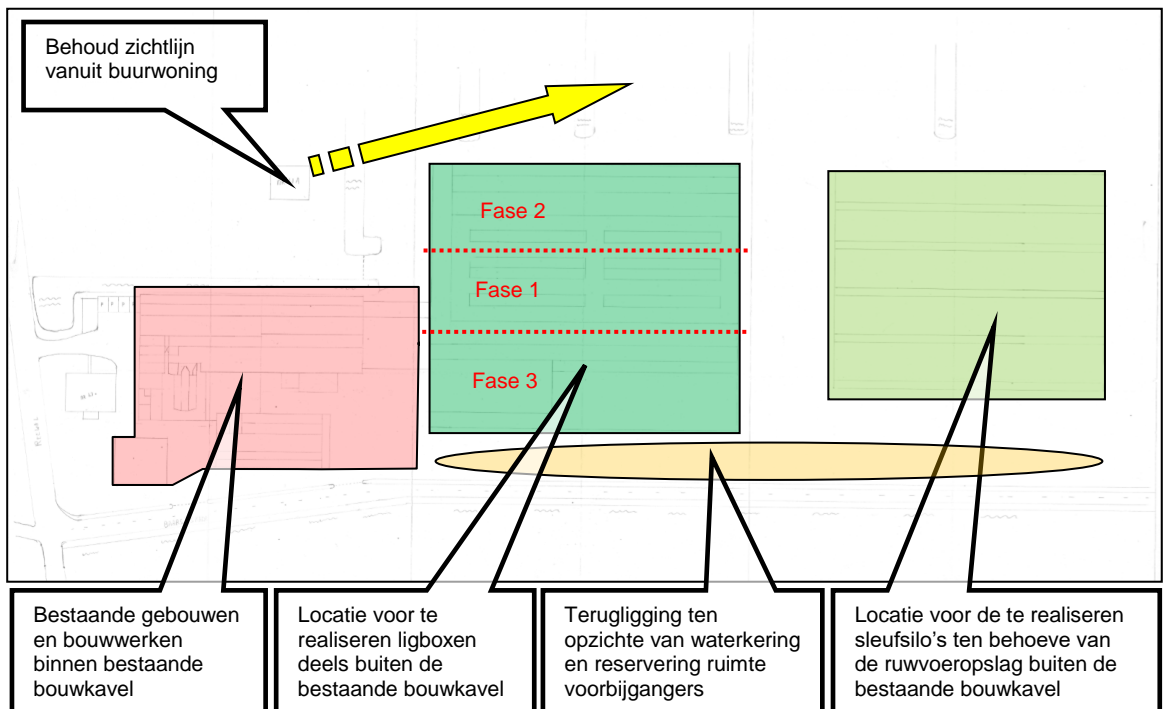
Vaak is het een combinatie van factoren waardoor een agrarisch bedrijf z'n schaal vergroot. De verwachting is dat het aantal melkveebedrijven in 2020 naar 9800 zal dalen (in 2012 nog 17000), hetgeen bij een gelijkblijvende, dan wel toenemende, vraag impliceert dat de productie per bedrijf, maar ook het aantal melkkoeien per bedrijf zal toenemen. De afschaffing van de melkquotering per 1 april 2015 vormt eveneens een belangrijke grondslag voor bedrijven om uit te breiden.

Bovengenoemde aspecten hebben ook betrekking op de specifieke situatie van Firma J.L. van Zoest en Zonen. Het betreft hier een volwaardig graasdierbedrijf, waarbij de twee jonge ondernemers de ambitie hebben om op termijn ook een tweemansbedrijf te kunnen exploiteren.

De intentie is hiertoe om in de toekomst binnen modern bedrijf een veestapel te houden van maximaal 200 stuks melkvee en 140 stuks jongvee.

Binnen de huidige bouwkael is gezien de bestaande, in gebruik zijnde, opstallen en de geldende milieunormen (afstandsnormen ten opzichte van nabije woonpercelen) geen ruimte voor uitbreidingsmogelijkheden. Ook herschikking van bestaande opstallen biedt, gezien de noodzakelijk continuering van de bedrijfsvoering, de volledige bezetting van de huidige kavel en de met een herschikking gepaard gaande niet op te brengen investeringen geen mogelijkheden. Realisatie van de voorziene uitbreidingen dient daarom buiten de bestaande bebouwde gronden plaats te vinden en vraagt derhalve om een uitbreiding van de bestaande bouwkael. De noodzaak tot uitbreiding wordt voorts onderschreven door het advies van de agrarische beoordelingscommissie dat als bijlage bij dit bestemmingsplan is gevoegd. In dit advies stelt de Agrarische beoordelingscommissie dat het bouwvlak en de stallen van het volwaardig agrarisch graasdierbedrijf volledig benut zijn en dat vergroting van het bouwvlak noodzakelijk is voor toekomstige uitbreidingen.

Ten behoeve van de uitbreiding van het bedrijf is een plan opgesteld om een nieuwe ligboxenstal achter de huidige ligboxenstal te bouwen, ter plaatse van en ten noorden van de huidige voeropslag. Hierbij wordt een dierenoversteek van de nieuwe naar de oude stal gerealiseerd omdat de voor in de bestaande stal gesitueerde melkstal in gebruik blijft. Een deel van de oude stal wordt in de nieuwe situatie benut als wachtruimte voor het te melken vee.

Afbeelding: impressie van de gewenste toekomstige situatie.

Het doel van de firma is om de voorziene uitbreiding gefaseerd door te voeren. Zo behelst de eerste fase een uitbreiding in de vorm van 100 ligboxen met een voergang. De tweede fase bestaat uit het realiseren van nog een keer 100 ligboxen met een voergang en de derde fase betreft het realiseren van 1 rij ligboxen (40 stuks), een strohok van circa 300 m² en een werktuigenberging/stro-opslag van circa 750 m². Als gevolg hiervan is een nieuwe ruwvoeropslag nodig achter de nieuwe gebouwen. Ten behoeve van de realisatie van de nieuwe

bedrijfsonderdelen wordt het agrarische bouwvlak vergroot; dit zal in de nieuwe situatie 1,996 hectare bedragen.

Om een ligboxenstal te kunnen realiseren die aan alle moderne eisen voldoet en die optimaal benut kan worden is het noodzakelijk gebleken om een stal met een nokhoogte van 10,61 te realiseren. Met het besluit van 8 maart jongstleden heeft het college unaniem ingestemd met de verhoging van de nok van de te bouwen rundveeststal van 10 meter naar maximaal 10,61 meter.

In relatie tot de voorgestelde ontwikkelingen bestaat bij de initiatiefnemers de wens om aandacht te besteden aan de maatschappelijke inbedding van het bedrijf en de melkveehouderij in algemene zin. Het bedrijf streeft daartoe naar transparantie. Gezien de ligging langs het fietspad doen zich plannen voor om het bedrijf open te stellen naar de omgeving door bijvoorbeeld de aanleg van een kleine stopplaats voor fietsers op eigen terrein aan de zuidzijde van het plangebied. Deze stopplaats kan door voorbijgangers worden benut om de bedrijfsactiviteiten en de koeien te bekijken. Ook kan hier informatie worden geboden over het bedrijf en de sector.

2.3. Beeldkwaliteit / Landschappelijke inpassing

Bij de situering van de te realiseren gebouwen en ruwvoeropslagen en daarmee met de situering van de vergrote bouwkaavel is met verschillende aspecten rekening gehouden. Deze aspecten worden in onderstaande tekst behandeld.

Natuur-, landschaps- en cultuurhistorische waarden

Het plangebied maakt, zoals blijkt uit het provinciale beleid, onderdeel uit van het veenweidegebied dat een belangrijke cultuurhistorische en landschapswaarde wordt toegedicht. Als natuurwaarde geldt dat het plangebied voor een deel uitmaakt van een belangrijk weidevogelgebied.

Met betrekking tot de landschappelijke waarden is een afweging nodig tussen de verschillende richtpunten die zich richten op het behoud van de karakteristieke kenmerken van het veen(weide)landschap.

Ingevolge het bepaalde in de kwaliteitskaart (zie ook paragraaf 3.3) doet zich hier de keus voor tussen a) het behouden van de historische poldereenheid met het verkavelingspatroon en slotenstructuur en b) het behouden van zoveel mogelijk weidsheid van de open polder.

Bij de keuze voor a) vindt uitbreiding plaats op de huidige smalle, langgerekte kavel. Daarmee wordt voortgebouwd op de karakteristieke structuur van het landschap en de ontwikkeling zorgvuldig ingepast. Bij dit initiatief wordt echter voor b) gekozen waarbij de ontwikkeling deels in de polder plaatsvindt op de kopse einden van een aantal kavels in de polder. Bij deze meer compacte uitbreiding wordt het zicht op de open, weidse polder minder belemmerd en blijft de bebouwing dicht bij het lint geconcentreerd. Deze keuze wordt ook ingegeven door het feit dat een compact bouwblok vanuit het perspectief van de agrarische bedrijfsvoering de voorkeur heeft.

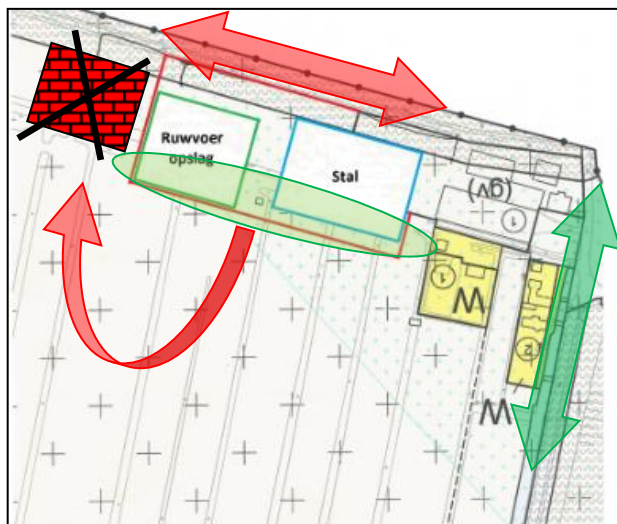
De richtpunten die vanuit de kwaliteitskaart in relatie tot het veenweidelandschap worden gesteld zijn:

- Bewaren diversiteit aan verkavelingspatronen. Lengtesloten zijn beeldbepalend en worden behouden.

- Ontwikkelingen houden rekening met het behoud van kenmerkende landschapselementen
- Ontwikkelingen dragen bij aan behoud van de maat en weidsheid van de poldereenheden
- Nieuwe bebouwing en bouwwerken worden geplaatst binnen de bestaande structuren/linten en niet in de veenweidepolders.

De richtpunten die vanuit de kwaliteitskaart in relatie tot linten worden gesteld zijn:

- Linten blijven linten als onderscheidende bebouwingsvorm in het gebied.
- Linten behouden hun lineaire karakter, waarbij de achterzijde van de bebouwing een direct contact met het landschap heeft en de voorzijde aan de openbare weg of waterloop grenst.
- Bij nieuwe ontwikkelingen zijn de huidige korrel, profiel, transparantie en respect voor historische gaafheid van een lint richtinggevend.

Afbeelding: de impressie geeft de keus weer voor een geringe verbreding van het bouwvlak in plaats van het uitsluitend verlengen van het bestaande bouwvlak. Hierdoor dringt de toegestane bebouwing minder diep de polder in en wordt aangesloten bij de lintbebouwing van de Reewal. Het zicht vanaf de Baarsjeskade richting het veenweidegebied blijft daardoor beter bewaard.

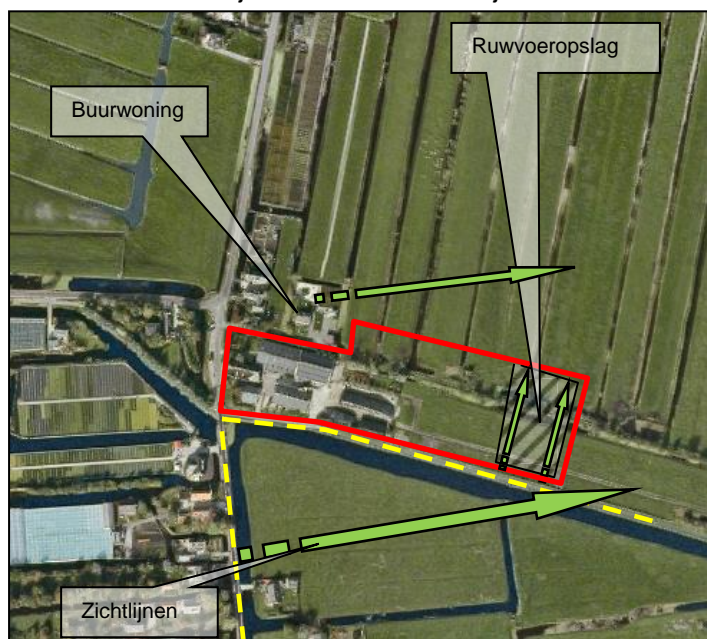
Om genoemde elementen te kunnen respecteren is ervoor gekozen om de uitbreiding van het bedrijf, rekening houdend met de bestaand situatie en een werkbare bedrijfsvoering, zo compact mogelijk door te voeren. De situering van de uitbreiding van het bouwvlak, hetgeen met dit bestemmingsplan wordt mogelijk gemaakt, is zo gekozen dat nieuwe bebouwing zo min mogelijk de polder binnendringt en aansluitend op de bestaande bebouwing in het lint wordt toegestaan. Deze keus voorkomt dat het bouwvlak maximaal in lengterichting vergroot wordt, waardoor een langgerekt en haaks op de lintbebouwing van de Reewal staand bouwvolume mogelijk gemaakt zou worden. Om toch tot de noodzakelijk ruimte voor de bedrijfsuitbreiding te komen gaat voorliggend bestemmingsplan uit van een gedeeltelijke verbreding van het bouwvlak, waarmee wordt aangesloten op de bestaande lintbebouwing. De afmeting van het vergrote bouwvlak is daarbij afgestemd op de benodigde ruimte voor het bedrijf.

De keus voor een in beperkte mate verbreed bouwvlak heeft tot gevolg dat in geringe mate bebouwing toegestaan wordt in belangrijk weidevogelgebied en dat de ter plaatse aanwezige lengtesloten voor een zeer klein deel dienen te worden gedempt en daarmee grotendeels behouden blijven.

Bij de planvorming die ten grondslag ligt aan de uitbreiding van het bouwvlak wordt eveneens inrichtingstechnisch rekening gehouden met de aanwezige waarden. Zo zijn de bedrijfsgebouwen zoveel mogelijk aansluitend op de bestaande bebouwing voorzien. De nieuwe ruwvoeropslag, welke lager is dan de gebouwen, zal aan de achterzijde van het bouwvlak gesitueerd worden, waardoor belemmering van het zicht op de polder beperkt wordt. De bouwwerken die op basis van het bestemmingsplan worden toegestaan binnen het bouwvlak sluiten qua afmeting en vormgeving aan bij het landelijke karakter van de omgeving en de daarbij behorende bebouwingskarakteristieken. Zo dienen gebouwen voorzien te worden van een nok (maximaal 10,61 meter hoog), waarbij de goothoogte maximaal 4,5 meter mag bedragen.

Zichtlijnen

Bij de situering van de uitbreiding van de bouwkavel is rekening gehouden met zichtlijnen van omwonenden en met het zicht vanaf de nabije infrastructuur op de polder. De insteek is om de bestaande zichtlijnen zo weinig mogelijk te verstoren. Door het bouwvlak te verbreden en niet slechts te verlengen vindt minimale aantasting van de zichtlijnen vanaf de Baarsjeskade en de Bloemendaalseweg richtlijn het open polderlandschap plaats. Bij de vergroting (breedtebepaling) van het bouwvlak zijn eveneens de zichtlijnen vanuit de nabije woningen in acht genomen.

Afbeelding: impressie van het behoud van de zichtlijnen in relatie tot de uitbreiding van het bouwvlak.

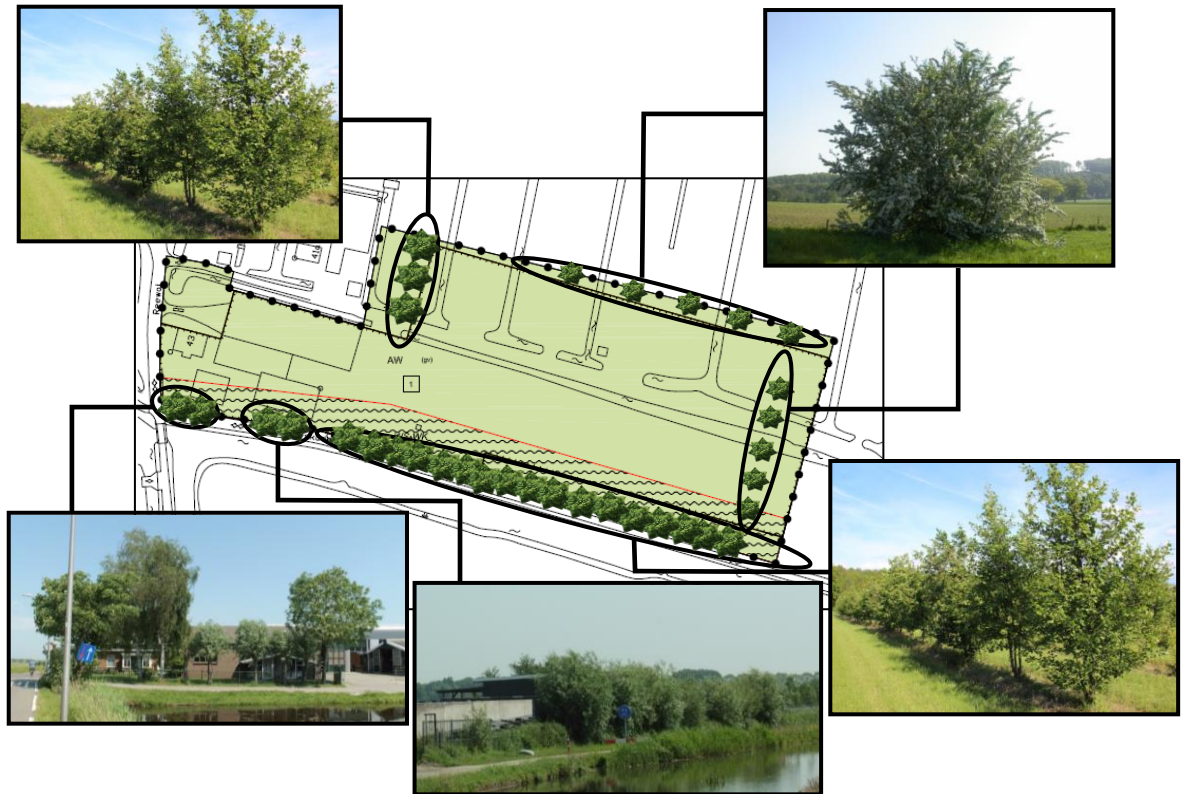
Tot slot wordt in het bestemmingsplan aandacht besteed aan de landschappelijke inpasbaarheid van het vergrote bouwvlak.

Landschappelijke inpassing/compensatie

De nieuwe situatie leidt tot een vergroting van de agrarische bedrijfskavel, waardoor gronden met een bijzondere natuurwaarde, namelijk weidevogelgebied, binnen het bouwvlak komen te liggen. De verordening van de provincie maakt agrarische bouwvlakken tot maximaal 2 hectare mogelijk, waarbij geldt dat bij ruimtelijke ontwikkelingen binnen weidevogelgebied aangetoond dient te worden dat de ruimtelijke kwaliteit ten minste gelijk blijft.

Wanneer een ruimtelijke ontwikkeling significante aantasting tot gevolg heeft van de wezenlijke kenmerken en waarden van belangrijke weidevogelgebieden dan is het provinciale

compensatiebeleid van toepassing zoals vastgelegd in de beleidsregel Compensatie Natuur, Recreatie en Landschap Zuid-Holland (2013). Als wezenlijke kenmerken en waarden van belangrijke weidevogelgebieden gelden de hoge weidevogeldichtheden alsmede de factoren die deze dichtheden bepalen zoals het agrarisch (grasland)gebruik, de waterhuishouding, de landschapsstructuur, openheid en rust.

Afbeelding: weergegeven is een impressie van de landschappelijke inpassing van de nieuwe bouwkvavel. Hierbij blijven de bestaande groenvoorzieningen langs de bestaande bouwkvavel behouden (foto's linksonder en onder). Voorts worden langs de zuidzijde van het nieuwe bouwvlak tot aan de achterzijde van het bouwvlak een bomenrij van meerstammige elzen en enkele fruitbomen aangeplant (foto rechtsonder). Aan de achterzijde van het erf

Uit het flora- en faunaonderzoek dat ten behoeve van dit bestemmingsplan is uitgevoerd blijkt dat uitgesloten kan worden dat, gelet op de habitatpreferenties en de verstoringgevoeligheid van de weidevogelsoorten, de planlocatie en de directe omgeving hiervan een (essentiële) functie hebben voor deze soorten. In die zin kan gesteld worden dat er geen significante gevolgen optreden in relatie tot de ruimtelijke kwaliteit van het gebied. Compenserende maatregelen zijn derhalve niet nodig.

Ten behoeve van de landschappelijke inpassing wordt bij de inpassing van het nieuwe bouwvlak de nadruk gelegd op de landschappelijke versterking en de ecologische waarde van de beplanting. De landschappelijke inpassing wordt afgestemd op de inrichting en indeling van het erf. Functionele en inheemse beplanting, in de vorm van voedselbronnen en bronnen voor schuil/nestmateriaal, krijgt daarbij de voorkeur. Met name de randen van de nieuwe agrarische kvavel worden hiertoe benut.

Zo blijven de bestaande bomen (knotwilgen) en het bestaande struikgewas aan de zuidgrens van de bestaande bouwkvavel behouden. Met het verlengen van de bouwkvavel wordt de aanwezig

bomenrij, langs de zuidgrens, door middel van aanplant van knotwilgen doorgetrokken tot aan de oostelijke grens van de bouwkaavel. De intentie is om de bomen dermate groot te laten worden dat het zicht op de te realiseren gebouwen, gezien vanaf het langsliggende fietspad, beperkt wordt. Aan de achterzijde (oostzijde) van de bouwkaavel, hier zullen de kuilplaten worden gerealiseerd, wordt een meidoornstruweel zonder teveel loof aangelegd. Tevens zullen, in een lagere dichtheid, meidoornstruwelen aan de noordzijde van het erf worden geplant. Met de keus van de meidoornstruwelen wordt enerzijds een groene inpassing van de te realiseren gebouwen nagestreefd, anderzijds blijven de struwelen relatief beperkt van omvang, waarmee geen uitvalsbasis ontstaat voor vogels die de weidevogels (en hun eieren) kunnen bedreigen. Voorts wordt in overleg met de burens van nummer 41 de groeninpassing tussen de woning van deze mensen en de nieuw te bouwen stal verzorgd. Wanneer op aangeven van de burens een te grote aanwezigheid van de stal wordt ervaren dan worden meerstammige elzen aangeplant ter hoogte van de noordwestelijke zijde van de bouwkaavel. Deze elzen worden dan geplaatst om het zicht vanuit de burens op de zijkant van de stal weg te nemen. Met de aanplant van de meerstammige elzen, enkele fruitbomen en de meidoornstruwelen wordt aangesloten bij het advies van de landschapsspecialist van de gemeente.

Aanvullend zal initiatiefnemer nestmogelijkheden op het bedrijfsterrein creëren waarmee de ecologische waarde vergroot wordt.

In een anterieure overeenkomst worden afspraken vastgelegd over het aanbrengen en de instandhouding van de genoemde beplanting.

Eindbeeld

Na realisatie van het initiatief, waarbij alle elementen zoals deze in bovenstaande tekst zijn benoemd zijn ingepast en toegepast, ontstaat het volgende eindbeeld. De bestaande veehouderij is op compacte wijze, aansluitend op het bestaande lint uitgebreid. De openheid en weidsheid van de polder blijft daarmee zoveel als mogelijk behouden. In de nieuwe situatie sluiten de voor de polder kenmerkende lengtesloten met op de kopse kant dwarsloten, evenals in de bestaande situatie, aan op de kavel, waarbij de lengtesloten met op de kopse kanten dwarsloten, in tegenstelling tot de bestaande situatie, door duikers met elkaar verbonden zijn. Door deze duikers wordt de waterhuishouding verbeterd. Op de nieuwe agrarische kavel zijn ter plaatse van de erf grenzen aan de oost-, zuid-, noord- en (een deel van de) westzijde aanvullend op de bestaande groenvoorzieningen, nieuwe bomen (gebiedseigen soorten) aangeplant, waardoor de agrarische bouwwerken deels aan het zicht onttrokken worden en waardoor een positieve bijdrage wordt geleverd aan de ecologische waarde van het perceel.

Bij de situering van de gebouwen en nieuwe groenvoorzieningen is voorts rekening gehouden met het behoud van zichtlijnen en de beleving van het weidse landschap. Zo zijn de sleufsilos, dit zijn de bouwwerken met een relatief geringe hoogte, aan de achterzijde van het perceel geplaatst, hetgeen bijdraagt aan een optimale bedrijfsvoering (de silos liggen in één lijn met de stallen) en waardoor langsrijdende fietsers over de silos heen richting de polder kunnen kijken. Ook zijn de gebouwen dusdanig gepositioneerd dat de zichtlijnen vanuit de woning op het buurperceel niet verstoord worden. De agrarische bouwwerken zijn tevens op enige afstand van de Baarsjeskade gepositioneerd: daarmee blijft de ruimtelijkheid ter plaatse van het dijklichaam en het fietspad bewaard, waarbij de rij bomen die langs de perceelgrens aanwezig zijn de Baarsjeskade als lijnelement benadrukken. Door de terugligging van de agrarische bouwwerken

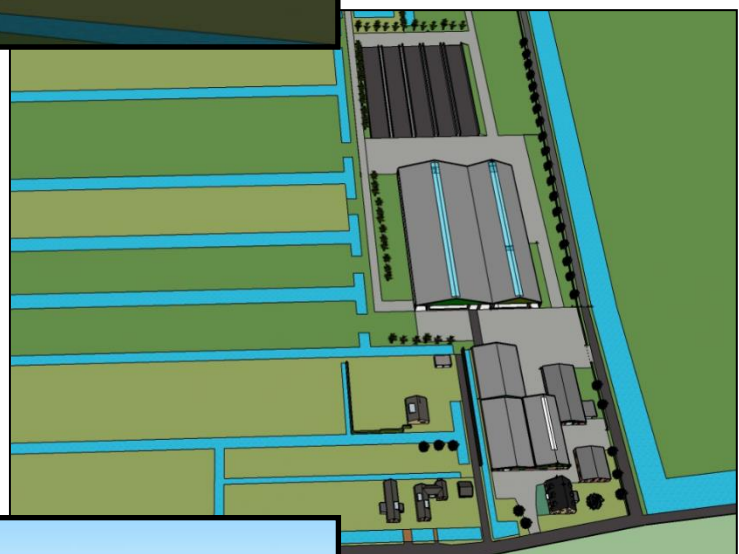
is tevens ruimte op het agrarische perceel ontstaan om een stopplaats voor passanten in te richten: op dit punt kunnen de passanten kennismaken met het bedrijf.

De inrichting van de agrarische kavel is voorts geënt op een optimale bedrijfsvoering. Aan de voorzijde van het perceel zijn de bestaande gebouwen nog aanwezig. Hier bevindt zich op de kop van het perceel de bedrijfswoning, welke aansluit op het lint en bij de hier aanwezige woonfuncties. De bestaande bedrijfsgebouwen worden in de huidige vorm behouden om de bedrijfscontinuïteit tijdens de overgangsfase te kunnen garanderen. Ook blijft de bestaande stal als melkstal dienstdoen.

Tussen de bestaande stal en de daarachter gelegen nieuwe stallen is een verhard erf aanwezig, waarop de dierenoversteek is aangelegd. Ook doet dit deel van het erf dienst als rangeerterrein voor voertuigen. Dit deel van het erf sluit ook middels een in- en uitritconstructie aan op het fietspad dat over de Baarsjeskade loopt. Vanaf het fietspad wordt over dit deel van het erf heen zicht geboden op het bedrijf en het achterliggende veenweidelandschap.

Afbeeldingen: de impressie rechts geeft een indruk van het eindbeeld. Zichtbaar is dat de lengtesloten tot aan de agrarische kavel lopen. De impressie boven geeft een indruk van de inpassing van het bedrijf gezien vanuit de polder. De impressie onder biedt het perspectief vanaf zuidoostelijke richting. Het fietspad over de Baarsjeskade ligt hier parallel aan de agrarische kavel.

De nieuwe moderne stallen zijn gebouwd als halfopen, transparante, gebouwen, welke voldoen aan de welzijnstandaarden voor wat betreft koecomfort. Door de halfopen gevels is het vee zichtbaar, waardoor het bedrijf zich open stelt naar de omgeving. Het materiaalgebruik en de kleurstelling van de gebouwen is afgestemd op de omgeving. Achter de nieuwe melkveestallen is wederom een verhard erf aanwezig dat. Dit deel van het erf wordt eveneens gebruikt als rangeerterrein voor de voertuigen en verbindt de nieuwe melkveestallen met de sleufsilos, die aan de westkant van de agrarische kavel gelegen zijn. Deze sleufsilos liggen in lijn met de melkveestallen en aan de west- en zuidzijde is een verhard pad gelegen, waardoor rondgereden kan worden en een optimale bedrijfsproces kan plaatsvinden. Bij de aanleg van de sleufsilos wordt specifiek aandacht besteed aan de inpassing: de insteek is om de silos met groenvoorzieningen aan het zicht te onttrekken.

2.4. Vertaling van de gewenste ontwikkeling in het bestemmingsplan

Uitgangspunt voor dit bestemmingsplan is om aan te sluiten bij de systematiek van het bestemmingsplan 'Buitengebied West', zoals dit op 14 oktober 2015 door de gemeenteraad gewijzigd is vastgesteld.

In het bestemmingsplan wordt voor het gehele plangebied uitgegaan van agrarisch gebruik als hoofdbestemming (bestemming 'Agrarisch met waarden') ten behoeve van een grondgebonden veehouderij (functieaanduiding 'grondgebonden'), hetgeen aansluit bij de bestaande en gewenste (planologische) situatie. Hierbij wordt rekening gehouden met de waarden die binnen het plangebied aanwezig zijn. De agrarische opstallen worden uitsluitend toegestaan binnen een in het bestemmingsplan opgenomen bouwvlak. De afmeting van dit bouwvlak is afgestemd op de noodzakelijke ruimtebehoefte van het bedrijf en bedraagt ruim 1,9 hectare.

Het dijklichaam dat langs de Baarsjeskade en deels binnen het plangebied is gelegen heeft in het bestemmingsplan een dubbelbestemming 'Waterstaat-waterkering' toebedeeld gekregen.

HOOFDSTUK 3: VIGEREND BELEID

3.1. Inleiding

In dit hoofdstuk is het relevante vigerende beleid van het Rijk, de provincie Zuid-Holland en de gemeente Bodegraven-Reeuwijk in relatie tot voorliggend bestemmingsplan nader beschreven.

3.2. Rijksbeleid

Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte

De 'Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte' (SVIR) uit 2012 geeft een totaalbeeld voor het ruimtelijk- en mobiliteitsbeleid op rijksniveau. Het Rijk formuleert drie hoofddoelen om Nederland concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig te houden voor de middellange termijn tot 2028:

- a. het vergroten van de concurrentiekracht van Nederland door het versterken van de ruimtelijk-economische structuur van Nederland;
- b. het verbeteren, in standhouden en ruimtelijk zeker stellen van de bereikbaarheid waarbij de gebruiker voorop staat;
- c. het waarborgen van een leefbare en veilige omgeving waarin unieke natuurlijke en cultuurhistorische waarden behouden zijn.

Met bovengenoemde rijksdoelen zijn 13 nationale belangen aan de orde, die in het SVIR verder gebiedsgericht zijn uitgewerkt in concrete opgaven voor de diverse onderscheiden regio's. Buiten deze nationale belangen hebben decentrale overheden meer beleidsvrijheid op het terrein van de ruimtelijke ordening gekregen; het kabinet is van mening dat provincies en gemeenten beter op de hoogte zijn van de actuele situatie in de regio en de vraag van bewoners, bedrijven en organisaties en daardoor beter kunnen afwegen welke (ruimtelijke) ingrepen in een gebied nodig zijn. De nationale belangen uit de structuurvisie die juridische borging vragen, worden daarom geborgd in het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro). Deze Amvb is gericht op doorwerking van nationale belangen in gemeentelijke bestemmingsplannen en zorgt voor sturing en helderheid van deze belangen vooraf.

Het plangebied valt binnen de MIRT-regio Zuidvleugel. Deze omvat de provincie Zuid-Holland, het Groene Hart en (een deel van) de Zuidwestelijke Delta. De onderwerpen vanuit de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte hebben geen relatie met/invloed op het plangebied.

Conclusie

Het bestemmingsplan is in lijn met het gestelde in de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte.

Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro)

Het 'Besluit algemene regels ruimtelijke ordening' (Barro) is als Algemene maatregel van Bestuur (AmvB) direct gekoppeld aan de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR). Het Barro stelt de begrenzing van de besluitmogelijkheden van de lagere overheden, indien nationale belangen dat met het oog op een goede ruimtelijke ordening noodzakelijk maken. Als nationaal belang zijn benoemd de Mainportontwikkeling Rotterdam, het Kustfundament, de Grote rivieren, de Waddenzee en het waddengebied, Defensie en Erfgoederen van uitzonderlijke universele waarde. De ontwikkeling die op basis van voorliggend bestemmingsplan wordt toegestaan heeft geen betrekking op deze door het Rijk benoemde nationale belangen.

Conclusie

Het bestemmingsplan is in lijn met het gestelde in het besluit.

Nationaal Waterplan

Op 10 december 2015 hebben de minister van Infrastructuur en Milieu en de staatssecretaris van Economische Zaken het Nationaal Waterplan 2016-2021 vastgesteld. Het Nationaal Waterplan 2016-2021 vervangt het Nationaal Waterplan 2009-2015 en de partiële herzieningen hiervan.

Op basis van de Waterwet is het Nationaal Waterplan voor de ruimtelijke aspecten tevens een structuurvisie en zelfbindend voor het Rijk. Het Rijk is in Nederland verantwoordelijk voor het hoofdwatersysteem en met het waterplan worden de strategische doelen voor het waterbeheer vastgelegd. Andere overheden worden gevraagd om het Nationaal Waterplan te vertalen in hun beleidsplannen.

Het Nationaal Waterplan geeft de hoofdlijnen, principes en richting van het nationale waterbeleid in de planperiode 2016-2021, met een vooruitblik richting 2050. Het plan gaat in op de thema's waterveiligheid, zoetwater en waterkwaliteit. Daarnaast zijn in het plan gebiedsgerichte uitwerkingen voor grote wateren en de zee en de kust opgenomen. Ook beschrijft het waterplan de relatie tussen water en de omgeving.

In het Nationaal Waterplan 2016-2021 staan de volgende ambities centraal:

- Nederland blijft de veiligste delta in de wereld;
- Nederlandse wateren zijn schoon en gezond en er is genoeg zoetwater;
- Nederland is klimaatbestendig en waterrobuust ingericht;
- Nederland is en blijft een gidsland voor watermanagement;
- Nederlanders leven waterbewust.

Conclusie

Het bestemmingsplan is in lijn met het gestelde in het nationaal waterplan. Het aspect water wordt nader toegelicht in paragraaf 4.1.

3.3. Provinciaal beleid

Visie Ruimte en Mobiliteit

De Visie ruimte en mobiliteit (VRM), vastgesteld op 9 juli 2014, geeft op hoofdlijnen sturing aan de ruimtelijke ordening en maatregelen op het gebied van verkeer en vervoer. De VRM bevat het strategische beleid met een planhorizon tot 2030. De VRM is parallel aan het Programma ruimte, het Programma mobiliteit en de Verordening ruimte 2014 vastgesteld. In de navolgende paragrafen wordt hier nader op ingegaan.

De provincie integreert met de RVM haar beleid voor mobiliteit en ruimtelijke ontwikkeling. Hierbij anticipeert de provincie op de (aankomende) Omgevingswet, waarin het kabinet de wetgeving voor ruimte, verkeer, water en milieu integreert. Tegelijk blijven er, ondanks alle raakvlakken, ook verschillen bestaan tussen het ruimtelijk beleid en het mobiliteitsbeleid. Hoofddoel van de VRM is het scheppen van voorwaarden voor een economisch krachtige regio. Dat betekent: ruimte bieden om te ondernemen, het mobiliteitsnetwerk op orde en zorgen voor een aantrekkelijke leefomgeving.

De VRM bevat een nieuwe sturingsfilosofie. De kern daarvan is:

- Ruimte bieden aan ontwikkelingen.
- Aansluiten bij de maatschappelijke vraag naar woningen, bedrijfsterreinen, kantoren, winkels en mobiliteit.
- Allianties aangaan met maatschappelijke partners.
- Minder toetsen op regels en meer sturen op doelen.

De inzet van de provincie is dat ruimtelijke ontwikkelingen bijdragen aan het behoud en versterking van de ruimtelijke kwaliteit, zoals benoemd op de kwaliteitskaart en uitgewerkt in richtpunten. De kwaliteitskaart (vastgesteld door Provinciale Staten op 30 januari 2013) toont in vier lagen de gebiedskenmerken en kwaliteiten die de provincie belangrijk vindt. De vier lagen zijn samengevat in één kaartbeeld; de integrale kwaliteitskaart. Doel van de kaart is om nieuwe ontwikkelingen binnen de provincie op een logische en aantrekkelijke manier te verbinden aan een plek in Zuid-Holland. Betrokken partijen houden bij ruimtelijke ingrepen rekening met de gebruikswaarde, de toekomstwaarde en de belevingswaarde van een gebied. Het gaat daarbij onder andere om gebiedskenmerken zoals de aard en schaal, om duurzaam gebruik van de ondergrond, de versterking van de ruimtelijke opbouw en de inpassing in de bredere omgeving.

Om te kunnen bepalen of een ruimtelijke ontwikkeling passend is, is vooral de ruimtelijke impact van belang. Daarbij hanteert de provincie met het oog op de wisselwerking tussen gebiedskwaliteiten en ontwikkelingen de volgende uitgangspunten:

- De aard en schaal van een gebied bepalen of een ontwikkeling in meer of mindere mate passend is. In een agrarisch gebied passen stedelijke functies als woonwijken of bedrijventerreinen niet bij de aard en zijn daarmee gebiedsvreemd. De schaal van een gebied ('korrelgrootte') bepaalt of een ontwikkeling al dan niet past bij die schaal. Het 'laadvermogen' van een coulisselandschap is immers anders dan dat van een open veenweidepolder.
- Een ontwikkeling die past bij de schaal en aard van een gebied heeft in beginsel weinig ruimtelijke impact op gebiedskwaliteiten en vraagt daarom weinig tot geen provinciale betrokkenheid.

- Hoe meer een ontwikkeling afwijkt van de aard en schaal van een gebied, des te groter is in beginsel de ruimtelijke impact van nieuwe ontwikkelingen en des te eerder raken ze provinciale doelen of belangen.
- Dit geldt eveneens naarmate de kwaliteit van een gebied bijzonderder of kwetsbaarder is.

De gebiedsprofielen ruimtelijke kwaliteit bieden handvatten om te bepalen hoe groot de ruimtelijke impact in specifieke gevallen is. De provincie onderscheidt in dezen drie soorten ontwikkelingen: inpassings-, aanpassing- en transformatie-ontwikkelingen.

Voor het plangebied zijn in relatie tot de kwaliteitskaart de volgende 'lagen' van belang:

- *Laag van de cultuur- en natuurlandschappen: Het veenlandschap van het Groene Hart*
Het voorliggende plangebied maakt onderdeel uit van het 'veenlandschap van het Groene Hart'. In het veenlandschap zet de provincie in op behoud en versterking van het waterrijke en open karakter. Daarnaast is behoud van de kenmerkende afwisseling van veenweidelandschap, rivieren, boezems, plassen en droogmakerijen van groot belang. De veenlandschappen combineren een agrarische economie met cultuurhistorische en ecologische waarden. Deze combinatie maakt de landschappen ook aantrekkelijk als recreatief en toeristisch gebied. In de VRM worden de volgende uitgangspunten benoemd voor het veenlandschap:

- Bewaren verkavelingspatroon. Lengtesloten zijn beeldbepalend en worden behouden.
- Behoud van maat en weidsheid van de poldereenheden.
- Eventuele nieuwe bebouwing en bouwwerken worden geplaatst binnen de bestaande structuren/ linten en niet in de veenweidepolders.

- *Laag van de ondergrond: Veencomplex*

Het plangebied valt onder de laag van de ondergrond die als 'veencomplex' is aangewezen. Deze gronden beslaan een groot deel van Zuid-Holland en bestaan uit veengronden met een hoge waterstand. Het veen kent een geringe draagkracht. Binnen het veengebied is een aantal plekken waar in de ondergrond nog grote veenpakketten aanwezig zijn. Niet alleen zijn deze veenpakketten van bijzondere waarde, ook zijn deze gebieden zeer gevoelig voor bodemdaling. In de VRM worden de volgende richtpunten benoemd voor het veencomplex:

- Ontwikkelingen in het veenlandschap dragen zorg voor behoud van het veen en zijn gericht op het beperken van de bodemdaling.

Voorts is het plangebied aangewezen als 'gebied met specifieke waarde' (categorie 2). De provincie wil in een aantal gebieden specifieke waarden in stand houden omdat ze landschappelijk, ecologisch of qua gebruikswaarde bijzonder en kwetsbaar zijn. De instandhouding van deze waarden vraagt om toegespitste vormen van bescherming en ontwikkeling. Ruimtelijke ontwikkelingen in deze gebieden zijn, met inachtneming van de specifieke waarden naast de generieke bijdragen aan de ruimtelijke kwaliteit, mogelijk. In paragraaf 2.3 wordt hier nader op ingegaan.

Afbeelding: Uitsnede van de kaart 'Compensatie natuur, recreatie en landschap' behorend bij de VRM ter plaatse van het plangebied. Zichtbaar is dat een deel van het plangebied (rood kader), daar waar een deel van het bouwvlak is voorzien onderdeel is van een belangrijk weidevogelgebied (de arcering).

In de visie van de provincie wordt voorts gesteld dat in Zuid-Holland ruimte blijft voor agrarisch ondernemerschap, zodat de economische kracht van de sector behouden blijft en waar mogelijk wordt versterkt. Tegelijk stelt de provincie dat er een verantwoordelijkheid bij de landbouwsector om zich op de markt en de omgeving te oriënteren.

Daarbij ziet de provincie de grondgebonden landbouw als een gezichtsbepalende factor in het landelijk gebied. De sector heeft een economisch gezond perspectief. De toegevoegde waarde is, ondanks de hoge grondprijzen, relatief groot. De vitaliteit van de grondgebonden landbouw is zowel voor de regionale economie als voor de kwaliteit van het landschap belangrijk.

De grondgebonden landbouw blijft derhalve een belangrijke drager van de ruimtelijke kwaliteit in Zuid-Holland. In die zin heeft de landbouw een verantwoordelijkheid voor de landschappelijke, recreatieve en ecologische gebiedskwaliteit. De provincie wil daarom de agrarische functie als producent van duurzaam voedsel en als belangrijke drager van het cultuurlandschap ook op termijn veiligstellen. Dit alles vraagt een bepaalde schaalgrootte van een agrarisch bouwvlak om in verduurzaming en modernisering te investeren met een verantwoorde terugverdientijd (rentabiliteit). In de visie wordt beschreven dat een zekere omvang nodig is voor dierenwelzijn en voor ruimtelijke inpassing van activiteiten en voorzieningen. De provincie verwoordt in de visie dat dat een agrarisch bouwvlak met een maximale omvang van twee hectare voldoende ruimte voor de toekomst biedt.

Met voorliggend bestemmingsplan wordt de vergroting van het agrarische bouwvlak aan de Reewal 43 juridisch-planologisch mogelijk gemaakt. Het agrarische bouwvlak zal worden benut voor de bedrijfsuitbreiding van de bestaande veehouderij. Met deze uitbreiding wordt aangesloten bij het streven van de provincie om de agrarische sector te versterken. Met de vormgeving van het nieuwe bouwvlak wordt rekening gehouden met de kwaliteiten die de provincie in haar visie benoemd. Zo wordt aantasting van bestaande slootpatronen zoveel mogelijk voorkomen en worden behoud van de weidsheid van de polder (het bouwvlak wordt zoveel als mogelijk tegen de bestaande bebouwing gepositioneerd en zo min mogelijk de polder in) en het verhogen van de recreatieve waarde nagestreefd (dit laatste door ruimte voor een stopplaats voor voorbijgangers te reserveren, waarmee het publiek kennis kan nemen van de bedrijfsactiviteiten). De ontwikkeling sluit voorts aan bij het agrarische karakter van het gebied. Ook de schaal van het bouwvlak en de bedrijfsgebouwen past qua maatvoering bij de omgeving. In de omgeving zijn bedrijven van soortgelijke omvang te vinden.

Programma ruimte

In het Programma ruimte worden uitgangspunten voor het veenlandschap van het Groene Hart benoemd. In het veenlandschap kiest de provincie voor behoud en versterking van het waterrijke en open karakter en de kenmerkende afwisseling van veenweidelandschap, rivieren, boezems, plassen en droogmakerijen. Het gebied tussen de Oude Rijn en de Hollandsche IJssel kent een grote verscheidenheid aan kwaliteiten. Een belangrijke opgave is de verbetering van de overgangen tussen stad en land en versterking van de recreatieve kwaliteit. Ook hier ligt een integratie-opgave rond landbouw, natuur en waterbeheersing.

Programma mobiliteit

Het Programma mobiliteit operationaliseert de strategische doelstellingen voor mobiliteit en beschrijft concrete maatregelen. Voor mobiliteit benoemd de provincie de volgende drie strategische doelen:

1. Op orde brengen van het mobiliteitsnetwerk, zodat mensen en goederen doelmatig de juiste plaats kunnen bereiken.
2. Verbeteren van de balans tussen mobiliteit en de kwaliteit van de omgeving, zodat mobiliteit veilig is, de omgeving leefbaar is en bijgedragen wordt aan energietransitie en ruimtelijke kwaliteit.
3. Beter aansluiten van het aanbod van openbaar vervoer bij de maatschappelijke vraag.

Het Programma mobiliteit gaat uit van een gebiedsgerichte uitwerking. Het plangebied is onderdeel van het gebied Midden Holland omvat het stedelijk gebied van Gouda, het sierteelt gebied rond Boskoop en de Krimpenerwaard. De Krimpenerwaard en het gebied ten oosten van de Reeuwijkse plassen vormen kenmerkende onderdelen van het Groene hart. Door de A12/ A20 en de spoorlijnen Rotterdam/Den Haag-Utrecht is Midden Holland goed ontsloten in oost-west richting. De noord-zuid verbindingen bestaan uit regionale verbindingen zoals de N207 en de regionale spoorlijn richting Alphen aan den Rijn. Het Programma mobiliteit benoemd geen concrete acties die doorwerking hebben op het voorliggende plangebied.

Verordening ruimte 2014

In samenhang met de structuurvisie is ook de Verordening ruimte 2014 opgesteld. De regels in deze verordening zijn bindend en werken door in gemeentelijke bestemmingsplannen. De volgende bepalingen zijn relevant voor het bestemmingsplan.

Ingevolge artikel 2.2.1 'Ruimtelijke kwaliteit' is benoemd waar een nieuwe ruimtelijke ontwikkeling aan moet voldoen. Het gaat hier onder andere over de ruimtelijke inpassing binnen de aard en schaal van het gebied. Als een ruimtelijke ontwikkeling qua aard en schaal niet past binnen het gebied, wordt deze uitsluitend toegestaan mits de ruimtelijke kwaliteit van de nieuwe ontwikkeling is gewaarborgd. Hiertoe dient een integraal ontwerp, waarin behalve aan de ruimtelijke kwaliteit van het gebied ook aandacht is besteed aan onder andere de overgang naar de omgeving, te worden opgesteld. Bovenstaande dient bij voorkeur vervat te worden in een beeldkwaliteitsparagraaf.

Ingevolge artikel 2.3.1 'Agrarische bedrijven' zijn in lid 1 algemene regels voor agrarische bedrijven benoemd. Nieuwe agrarische bebouwing is alleen mogelijk als deze noodzakelijk en

doelmatig is voor de bedrijfsvoering van volwaardige agrarische bedrijven. Nieuwe bebouwing dient te worden geconcentreerd binnen een bouwperceel van maximaal 2 hectare.

Weidevogelgebied/EHS/Strategische reservering natuur/karakteristieke landschapselementen

In de verordening ruimte heeft de provincie tevens voorschriften opgenomen ten aanzien van weidevogelgebieden, de Ecologische Hoofdstructuur, gebieden waarop een strategische reservering natuur rust en karakteristieke landschapselementen. De intentie van deze voorschriften is om natuur- en landschappelijke waarden te beschermen en behoud en versterking van deze waarden in de toekomst veilig te stellen. Het plangebied aan de Reewal 43 is gelegen binnen een belangrijk weidevogelgebied. Wanneer ontwikkelingen leiden tot aantasting van dergelijk gebied dienen conform het bepaalde in de 'Beleidsregel Compensatie Natuur, Recreatie en Landschap Zuid-Holland 2013', zoals dit door Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland op 21 mei 2013 is vastgesteld, compenserende maatregelen doorgevoerd te worden.

In relatie tot ontwikkelingen binnen het huidige agrarische grondgebruik wordt in de toelichting van de 'Beleidsregel Compensatie Natuur, Recreatie en Landschap Zuid-Holland 2013' (pagina 14, toelichting artikel 4) het volgende gesteld. De hoofdfunctie van de belangrijke weidevogelgebieden is agrarisch, het agrarisch graslandgebruik wordt beschouwd als een van de wezenlijke kenmerken en waarden en de agrarische functie moet hier zich binnen zekere grenzen verder kunnen ontwikkelen. Daarom zijn bijvoorbeeld de aanleg van kavelpaden, slootdempingen, peilverlagingen die niet verder gaan dan het volgen van de maaiveldaling, maïs- en ruwvoederteelt en de uitbreiding of nieuwbouw van boerderijen niet compensatieplichtig. De hoofdfunctie van de gebieden in de strategische reservering natuur is voorlopig eveneens agrarisch. Binnen deze gebieden moet de landbouw zich vrij kunnen ontwikkelen, alleen nieuwbouw van boerderijen is hier in principe niet toegestaan.

In paragraaf 2.3 worden de noodzaak tot uitbreiding van het bestaande bedrijf en de aspecten inpassing, compenserende maatregelen en invloed op de ruimtelijke en beeldkwaliteit nader behandeld. De noodzaak tot uitbreiding wordt voorts onderschreven door het advies van de agrarische beoordelingscommissie dat als bijlage bij dit bestemmingsplan is gevoegd. In dit advies stelt de Agrarische beoordelingscommissie dat het bouwvlak en de stallen van het volwaardig agrarisch graasdierbedrijf volledig benut zijn en dat vergroting van het bouwvlak noodzakelijk is voor toekomstige uitbreidingen.

Beleidsvisie Cultureel erfgoed 2013-2016

De beleidsvisie Cultureel Erfgoed 2013-2016 'Erfenis, erfgoed en erfgoed' bevat de provinciale visie ten aanzien van het culturele erfgoed en archeologie binnen de provincie. De insteek van de provincie is om de bestaande waarden, waaronder de cultuurhistorische landschappen zoals het veenweidegebied ter plaatse van het plangebied, in goede staat door te geven aan toekomstige generaties. Ter behoud van het erfgoed staat de provincie verschillende strategieën voor, te weten:

- Het beschermen van ons erfgoed via het provinciale ruimtelijk instrumentarium.
- Het beleefbaar maken van de erfgoedlijnen.
- Het benutten van erfgoed door herbestemming.

Om de doelen ten aanzien van het cultureel erfgoed te behalen streeft de provincie naar een integrale aanpak, waarbij een koppeling plaatsvindt met de aspecten recreatie, natuur en landbouw.

De cultuurhistorische kaart van Zuid-Holland geeft in relatie tot de beleidsvisie een overzicht van cultuurhistorische kenmerken en waarden in deze provincie. Het is een overzicht op hoofdlijnen, bijvoorbeeld van waardevolle verkavelingspatronen, gebieden met een archeologische verwachtingswaarde of monumentale boerderijlinten. Dit is het schaalniveau waarop de provincie beleid voert. De cultuurhistorische kaart - ook aangeduid als Cultuurhistorische Hoofdstructuur (CHS) - kent drie verschillende thema's: archeologie, historische stedenbouw en historisch landschap.

Afbeelding: Uitsnede van de Cultuur Historische Atlas ter plaatse van het plangebied (rood kader). Zichtbaar is dat een deel van het plangebied is aangewezen als historisch landschappelijk vlak van hoge waarde (gele vlak). De rand van de polder is aangewezen als historische landschapslijn van hoge waarde (oranje lijn)

Met het bestemmingsplan worden het hooggewaardeerde polderlandschap, evenals de historische lijn, te weten de Baarsjeskade, gerespecteerd. Zo is het binnen het bestemmingsplan opgenomen bouwvlak dusdanig gesitueerd dat de bedrijfsuitbreiding compact en aangrenzend aan bestaande bebouwing zal plaatsvinden. Voorkomen wordt daarmee dat tot diep in de polder gebouwd wordt. Ook wordt enige afstand tot de Baarsjeskade aangehouden waardoor deze historische lijn niet verstoord wordt. .

Conclusie

Het bestemmingsplan is in lijn met het provinciale beleid.

3.4. Beleid Hoogheemraadschap van Rijnland

Waterbeheerplan 5

Het algemeen bestuur van Rijnland heeft op 9 maart 2016 het nieuwe Waterbeheerplan (WBP5) vastgesteld. Het Waterbeheerplan 5 is het document waarin het Hoogheemraadschap van Rijnland de lijnen uitzet voor de strategie, het beleid en de uit te voeren maatregelen in de planperiode 2016-2021. Het Hoogheemraadschap van Rijnland is verantwoordelijk voor het waterbeheer, inclusief de afvalwaterzuivering en waterveiligheid in de vierhoek Wassenaar, Gouda, IJmuiden en Amsterdam. In dit gebied, dat voor het grootste gedeelte onder zeeniveau ligt, wonen circa 1,3 miljoen mensen. Elke zes jaar legt Rijnland in een waterbeheerplan vast welk beleid nodig is om de taken voor droge voeten en schoon water zo goed mogelijk uit te voeren. Wat betreft veiligheid is het cruciaal dat de waterkeringen voldoende hoog en stevig zijn en blijven en dat rekening wordt gehouden met mogelijk toekomstige dijkverbeteringen. Om nu en in de toekomst over voldoende water te kunnen beschikken is het van belang om het complete watersysteem goed in te richten, goed te beheren en goed te onderhouden. Daarbij wil het hoogheemraadschap dat het watersysteem, rekening

houdend met klimaatverandering, op orde en toekomstvast wordt gemaakt. De verandering van het klimaat leidt naar verwachting tot meer lokale en heviger buien, perioden van langdurige droogte en zeespiegelrijzing. Het waterbeheerplan sorteert voor op deze ontwikkelingen.

Keur en Beleidsregels 2015

De keur is een verordening, een juridisch instrument van een waterschap. De keur is vergelijkbaar met de algemene plaatselijke verordening van een gemeente. De keur van het Hoogheemraadschap van Rijnland is per 1 juli 2015 in werking getreden. Deze Keur is gerelateerd aan de totstandkoming van de Waterwet en de daarmee gewijzigde bevoegdheden ten aanzien van het waterbeheer. Verder zijn aan deze Keur bepalingen toegevoegd over het onttrekken van grondwater en het infiltreren van water in de bodem. De 'Keur en Beleidsregels' maken het mogelijk dat het Hoogheemraadschap van Rijnland haar taken als waterkwaliteits- en Toelichting voorbestemmingsplan 'Achterdijk 9-9a te Rijpwetering' Pagina 22 waterkwantiteitsbeheerder kan uitvoeren. De keur is een verordening van de waterbeheerder met wettelijke regels (gebod- en verbodsbepalingen) voor:

- waterkeringen (onder andere duinen, dijken en kaden);
- watergangen (onder andere kanalen, rivieren, sloten, beken);
- andere waterstaatswerken (o.a. bruggen, duikers, stuwen, sluizen en gemalen).

De keur bevat verbodsbepalingen voor werken en werkzaamheden in of bij de bovengenoemde waterstaatswerken. Er kan een ontheffing worden aangevraagd om een bepaalde activiteit wel te mogen uitvoeren, hiertoe kan, met instemming van het waterschap, een watervergunning worden verkregen. De keur is daarmee een belangrijk middel om via vergunningverlening en handhaving het watersysteem op orde te houden of te krijgen. In de beleidsregels, behorend bij de keur, is het beleid van Rijnland nader uitgewerkt.

Conclusie

Het aspect water wordt nader toegelicht in paragraaf 4.1.

3.5. Gemeentelijk beleid

Structuurvisies

In de jaren voorafgaande aan de fusie hebben de gemeenteraden van Bodegraven en Reeuwijk verschillende structuurvisies vastgesteld die voor het nieuwe bestemmingsplan relevante hoofdlijnen bevatten. Meer concreet betreft het de 'Structuurvisie Bodegraven 2010-2020, Vitaliteit op een knooppunt' en de 'Structuurvisie Vitaliteit in het Reeuwijkse Land 2013-2020'.

De belangrijkste boodschap uit deze visies is, dat de gemeente door haar centrale ligging in het Groene Hart over enkele bijzondere kwaliteiten beschikt die vergeleken met andere delen van Nederland vrij uniek of zeldzaam zijn. Daarbij moet vooral worden gedacht aan kenmerken en kwaliteiten die aan het agrarische cultuurlandschap zijn verbonden zoals:

- de karakteristieke, vaak opstreckende kavelstructuren van het veenweidelandschap;
- het open karakter van het polderlandschap met zijn bijzondere fraaie vergezichten en het eeuwenoude gebruik door de melkveehouderij.

Samen bepalen zij niet alleen het landschapsbeeld in Bodegraven-Reeuwijk, maar zijn zij tevens van belang voor de cultuurhistorie, de regionale natuurwaarden en de economische structuur van de gemeente. Binnen dit kader hebben de voormalige gemeenteraden van Bodegraven en Reeuwijk voor het buitengebied de volgende doelstellingen geformuleerd:

- behoud van de landbouw in de oude bebouwingslinten rond Reeuwijk Dorp;
- behoud van de kenmerkende openheid van het landelijke gebied, het cultuurhistorisch waardevolle slagenlandschap en de identiteit van de oude bebouwingslinten;
- versterking van de grondgebonden veehouderij als belangrijkste grondgebruiker, waar opportuun in combinatie met natuurontwikkeling en recreatie;
- stimulering van agrarisch natuurbeheer;
- ondersteuning van initiatieven op het vlak van verblijfsrecreatie en extensief watertoerisme.

Voorliggend bestemmingsplan maakt uitbreiding van het agrarische bouwvlak ter plaatse van de Reewal 43, te Reeuwijk juridisch planologisch mogelijk. Het bouwvlak wordt benut door een grondgebonden veehouderij. De situering van het bouwvlak is zo gekozen dat zoveel mogelijk wordt aangesloten bij het bestaande bebouwingslint, waardoor de openheid van het landelijke gebied behouden blijft.

Conclusie

Het voorliggende bestemmingsplan is in lijn met het gestelde in de structuurvisies.

Gemeentelijk ecologisch beleid

Een belangrijke gemeentelijke doelstelling voor het buitengebied is het behoud van de (regionale) biodiversiteit en de instandhouding van tal van gebiedstypische planten- en diersoorten. Op grond van haar ligging in het veenweidegebied beschikt de gemeente over een vrij breed spectrum aan landschapstypen (veenweiden, rivierbeddingen, oeverwallen en plassengebieden), waardoor in het buitengebied tevens sprake is van een aanzienlijke diversiteit aan flora- en faunasoorten. Daaronder bevinden zich ook soorten die in Europees verband van belang worden geacht of beschermde soorten conform de bijlagen van de Flora- en Faunawet.

Inzet van het gemeentelijke beleid hieromtrent is het behoud en de ontwikkeling van weidevogelnatuur en de hiervoor representatieve habitat-, planten- en diersoorten. Voorbeelden daarvoor zijn polderwater met Krabbenscheer, weidevogels als de Zwarte Stern en libellensoorten als de Groene Glazenmaker en talrijke reptielen en amfibiesoorten waaronder de ringslang of karakteristieke kikkersoorten. Met andere woorden: het natuurbeleid zal vooral op habitattypen worden gericht die ook in de vigerende bestemmingsplannen als leidend worden beschouwd:

- weidevogelgebieden;
- soortenrijke graslandtypen;
- natuurvriendelijk ingerichte sloten en oeverzones.

Voorliggend bestemmingsplan maakt uitbreiding van het agrarische bouwvlak ter plaatse van de Reewal 43, te Reeuwijk juridisch planologisch mogelijk. Het bouwvlak wordt benut door een grondgebonden veehouderij. Ten behoeve van de uitbreiding is een ecologische quickscan uitgevoerd, waarmee de plaatselijke ecologische waarden inzichtelijk zijn gemaakt. Uit het onderzoek blijkt dat de vergroting van het bouwvlak deze waarden niet frustreert. Bij de uitvoerende werkzaamheden en de inrichting/inpassing van het vergrote bouwvlak worden de doelen van het gemeentelijke ecologische beleid gerespecteerd.

Conclusie

Het voorliggende bestemmingsplan is in lijn met het gemeentelijke ecologische beleid.

Kadernota Erfgoed

Op 4 juli 2012 heeft de gemeenteraad van Bodegraven-Reeuwijk de Kadernota Erfgoed inclusief het rapport “Bewoning en ontginning rondom Rijn en Wiericke” met bijbehorende kaarten vastgesteld. Zij bieden inzicht in archeologische vindplaatsen en hun beschermingswaarde en kunnen zodoende bijdragen aan de toetsing van de wenselijkheid of haalbaarheid van nieuwe initiatieven.

De gemeente Bodegraven-Reeuwijk streeft ernaar, dat elementen en structuren die nauw verbonden zijn met de ontstaansgeschiedenis van het landschap en het nederzettingenpatroon ook in de toekomst herkenbaar en erfahrbaar blijven. Daarbij moet worden gedacht aan de huidige landschappelijke structuur met haar kenmerkende verkavelingspatronen, de bebouwingslinten, het fijnmazige stelsel aan waterlopen, oude landwegen en de vrije doorzichten in het open cultuurlandschap. Behoud van de openheid en de kenmerkende opstreckende verkaveling van het slagenlandschap en het behoud van waardevolle cultuurhistorische elementen staan hierbij voorop.

De in de gemeente Bodegraven-Reeuwijk aanwezige cultuurhistorische waarden zijn volgens deze Kadernota van groot belang. Zij dragen bij aan de beeldvorming van de gemeente en spelen een belangrijke rol bij nieuwe initiatieven op het vlak van recreatie en toerisme. Binnen het plangebied zijn geen andere specifieke erfgoedcomplexen gelegen dan het karakteristieke slagenlandschap en het oude bebouwingslint van Oud Bodegraven. Hun landschapswaarden en cultuurhistorische waarden dienen op een passende manier beschermd te worden.

Landschap

De druk van de gebruiksfuncties op het landelijk gebied is de laatste jaren toegenomen. Dit kan een bedreiging vormen voor de landschapskwaliteit van de gemeente Bodegraven-Reeuwijk. Het is van belang om het unieke landschap van de gemeente zoveel mogelijk te behouden. De gemeente richt zich in het kader van de nieuwe bestemmingplannen voor het buitengebied expliciet op de bescherming van de karakteristieke cultuurhistorische landschapswaarden. Hierbij moet onder andere worden gedacht aan:

- de openheid en vergezichten van het polderlandschap;
- karakteristieke kavelstructuren;
- de inrichting van boerenerven of erven rond oude landhuizen;
- transparante lijnvormige landschapselementen zoals de Baarsjeskade.

Archeologie

Als gevolg van nieuwe wetgeving zijn de taken en bevoegdheden ten aanzien van archeologische monumentenzorg gedecentraliseerd naar gemeentelijk niveau. Dit heeft zijn neerslag gekregen in de uitwerking van de Kadernota Erfgoed, waarin de gemeente haar archeologiebeleid nader concretiseert; een en ander op basis van de bijbehorende Archeologische verwachtingskaart.

In de Kadernota staat beschreven op welke manier de gemeente invulling zal geven aan de verplichtingen die de Wet op de Archeologische Monumentenzorg met zich meebrengt. De gemeente is het bevoegde gezag inzake archeologie. Dit impliceert dat de gemeente beleidsvrijheid heeft en de regie over de ruimtelijke ontwikkelingen op het gemeentelijk grondgebied in handen houdt. De gemeente houdt zelf de hand in de belangenafweging en wordt geacht selectiebesluiten ten aanzien van archeologisch onderzoek te nemen.

De Kadernota Erfgoed stelt dat bestemmingsplanregels met betrekking tot archeologie dienen te zijn aangepast op de gemeentelijke beleidsregels.

Historische bouwkunde

In de gemeente Bodegraven-Reeuwijk komt een niet onaanzienlijke hoeveelheid historische bouwwerken voor. Een gedeelte daarvan valt onder de bescherming van de Monumentenwet 1988, een ander deel geniet bescherming onder de gemeentelijke verordening. Daarnaast zijn in het kader van het Monumenten Inventarisatie Projecten (MIP) locaties in kaart gebracht, waarvan de bebouwing of delen van de omgeving vanuit hun cultuurhistorische waarden bescherming verdienen.

Voorliggend bestemmingsplan maakt uitbreiding van het agrarische bouwvlak ter plaatse van de Reewal 43, te Reeuwijk juridisch planologisch mogelijk. Het bouwvlak wordt benut door een grondgebonden veehouderij. De situering van het bouwvlak is zo gekozen dat zoveel mogelijk wordt aangesloten bij het bestaande bebouwingslint, waardoor de openheid van het landelijke gebied behouden blijft. Een nadere toelichting op de vergroting van het bouwvlak in relatie tot (het behoud van) landschapswaarden wordt in paragraaf 2.3 gegeven.

Voor wat betreft het thema archeologie gelden ter plaatse van het plangebied geen bijzonderheden. Dit wordt onderschreven door het archeologisch bureauonderzoek dat op verzoek van de gemeente is uitgevoerd (zie paragraaf 4.4).

Het plangebied bevat geen elementen die relevant zijn voor het thema historische bouwkunde.

Conclusie

Het bestemmingsplan is in lijn met het gemeentelijke archeologische en erfgoedbeleid, zoals dit is verwoord in de kadernota.

HOOFDSTUK 4: UITVOERINGSASPECTEN

4.1. Water

Het Rijk, de provincies, gemeenten en waterschappen hebben in februari 2001 de "Startovereenkomst Waterbeheer 21ste eeuw" ondertekend. Hierin is vastgelegd dat de betrokken partijen de "watertoets" toepassen op alle relevante ruimtelijke plannen met waterhuishoudkundige consequenties. In het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) is bepaald dat de betrokken waterbeheerders moeten worden geraadpleegd bij het opstellen van bestemmingsplannen en bij de voorbereiding van een omgevingsvergunning die in strijd is met het bestemmingsplan. De watertoets is een instrument om ruimtelijke plannen, zoals bestemmingsplannen, te toetsen op de mate waarin rekening wordt gehouden met waterhuishoudkundige aspecten. Het gaat daarbij onder meer om aspecten als waterkwaliteit en waterkwantiteit (ruimte voor water) en veiligheid (bescherming tegen overstroming).

Dit bestemmingsplan maakt vergroting van het agrarische bouwvlak ten behoeve van de bestaande grondgebonden veehouderij aan de Reewal 43, te Reeuwijk, mogelijk. Daarmee wordt een groter oppervlak aan verharding toegestaan. Tevens dienen ten behoeve van het bouwvlak diverse watergangen (sloten) gedempt en verlegd te worden. Ook is een waterkering (peilscheiding) binnen het bestemmingsplangebied gelegen. In onderstaande deelparagrafen volgt een toelichting op deze aspecten.

Waterkeringen

De legger regionale keringen is op 11 maart 2015 door het college van dijkgraaf en hoogheemraden van het hoogheemraadschap van Rijnland vastgesteld. Ter plaatse van het plangebied bevindt zich een dijklichaam, de Baarsjeskade, dat als regionale waterkering functioneert. Uit de legger van het Hoogheemraadschap van Rijnland blijkt dat de beschermingszones van dit dijklichaam het projectgebied overlappen. In de Keur van het Hoogheemraadschap is bepaald dat het verboden is om ter plaatse van deze beschermingszones werkzaamheden uit te voeren die instabiliteit van het dijklichaam (waterstaatswerk) of een deel daarvan tot gevolg kunnen hebben. Voor het uitvoeren van dergelijke werkzaamheden is derhalve een watervergunning nodig.

In relatie tot de waterkering heeft overleg met het waterschap plaatsgevonden. Het waterschap heeft te kennen gegeven dat de Baarsjeskade een peilscheiding (en geen kade) tussen blok 3 (Reeuwijk) en polder Bloemendaal betreft. Werkzaamheden binnen de beschermingszones zijn toegestaan, wel is hier een watervergunning voor nodig.

De Baarsjeskade betreft een regionale waterkering (de rode lijn), de beschermingszone (het oranje gebied) ligt binnen het plangebied.

In het bestemmingsplan is de beschermingszone behorend bij de peilscheiding opgenomen binnen de dubbelbestemming 'Waterstaat-Waterkering'. Met de opname van deze bestemming zijn de waterbelangen aangaande de peilscheiding gewaarborgd.

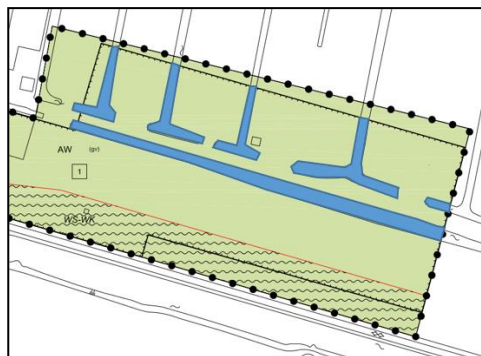
Oppervlaktewater

Met voorliggend bestemmingsplan wordt uitbreiding van het agrarische bouwvlak juridisch-planologisch toegestaan. Binnen dit bouwvlak is momenteel oppervlaktewater in de vorm van diverse sloten aanwezig. Met de voorgenomen vergroting van het bedrijf zal dit oppervlaktewater worden gedempt; het betreft hier 1852 vierkante meter aan te dempen oppervlakte water. Daarnaast neemt als gevolg van de bedrijfsuitbreiding het oppervlak aan verharding toe. Het agrarisch bouwvlak dat met dit bestemmingsplan wordt toegestaan is 19.963 vierkante meter groot, hetgeen een toename impliceert van (bestaand circa 7600 vierkante meter) 12.360 vierkante meter aan toegestane verharding.

Afbeelding links: uitsnede van de leggerkaart oppervlaktewater ter plaatse van het projectgebied. Zichtbaar is dat het plangebied diverse overige wateren (lichtblauwe gebieden) bevat. De donkerblauwe gebieden betreffen primaire wateren.

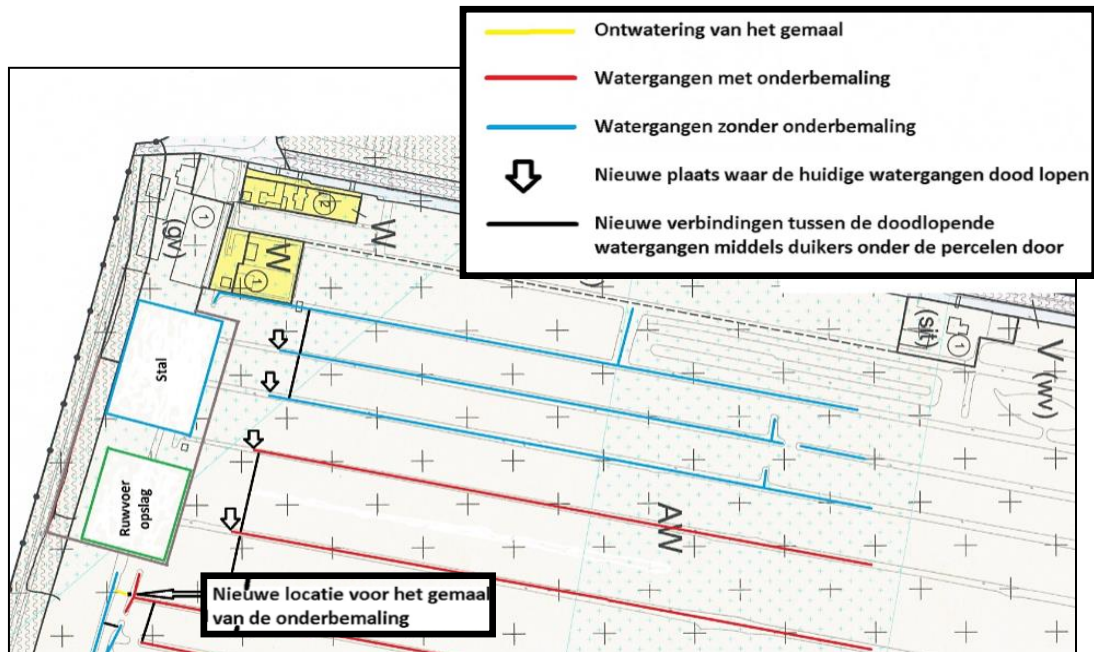
Afbeelding rechts: weergegeven is welke watergangen (de lichtblauwe sloten) in de nieuwe situatie gedempt zullen worden, het betreft 1852 vierkante meter. Dit oppervlakte water dient gecompenseerd te worden. Ook als gevolg van de toenemende verharding dient oppervlaktewater aangelegd te worden. Met de donkerblauwe lijnen is aangegeven waar deze compensatie kan plaatsvinden.

Initiatiefnemer is voornemens om in samenhang met het plan een verbeteringsplan in relatie tot de waterhuishouding door te voeren. Zo lopen de watergangen in de huidige situatie allemaal dood tegen het erf. De ontwatering van deze sloten vindt plaats in de polder en aan de zijde van het dorp (Reeuwijk), waardoor de waterhuishouding niet optimaal is. In de nieuwe situatie komen de, ingekorte sloten, wederom doodlopend tegen het bouwvlak aan te liggen. Ter verbetering van de situatie is initiatiefnemer voornemens om de watergangen aan deze uiteinden met elkaar te verbinden middels de aanleg van duikers. De afmeting van deze duikers zal voldoen aan de kwalificaties die door het hoogheemraadschap worden gesteld.

Bij de uitvoering van deze ingrepen wordt rekening gehouden met het feit dat er sprake is van onderbemaling. Het gemaal dat hiertoe dienst doet zal, in lijn met de fasering van de

planvorming, worden verplaatst naar een nieuwe locatie direct ten oosten van het bouwvlak (zie onderstaande tekening).

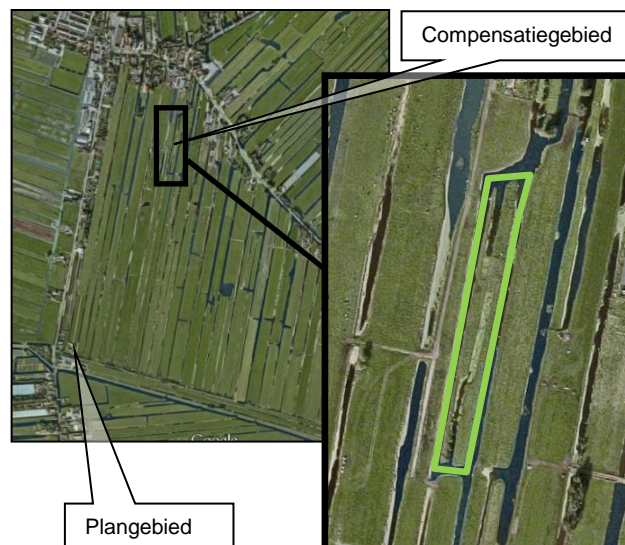

Afbeelding: situatieschets van de wijzigingen ten aanzien van de waterhuishouding.

Het beleid van het Hoogheemraadschap van Rijnland schrijft voor dat al het te dempen water gecompenseerd moet worden. Indien het te verhardende oppervlakte meer dan 500 vierkante meter bedraagt dan moet dergelijke verharding worden gecompenseerd door 'functioneel' open water aan te leggen. De hoeveelheid te compenseren water is 15% van de totale toename aan verharding indien dit meer dan 500 m² bedraagt. In relatie tot het initiatief houdt dit in dat er ter compensatie van de extra verharding 1854 m² aan functioneel oppervlakte water aangelegd dient te worden. In totaal dient 3706 vierkante meter (1852 m² voor de te dempen sloten en 1854 m² ter compensatie van de toenemende verharding) aan oppervlakte water gerealiseerd te worden.

Initiatiefnemer is voornemens om de watercompensatie elders in de polder, binnen hetzelfde peilgebied, uit te voeren. Hier beschikt initiatiefnemer over een ruime hoeveelheid grond, die zich goed leent voor de watercompensatie. Deze watercompensatie vindt plaats door bestaande watergangen te verbreden en door gronden af te graven.

Afbeelding: weergegeven is de locatie van de gronden waarop compensatie van natuurwaarden kan plaatsvinden.

In de regels van het bestemmingsplan is een bepaling opgenomen waarmee wordt aangegeven dat watercompensatie dient plaats te vinden voordat tot demping van oppervlaktewater en/of de aanleg van extra verharding mag worden overgegaan.

Conclusie

Het gestelde in deze paragraaf is afgestemd met het Hoogheemraadschap van Rijnland. In een reactie d.d. 7 december 2015 geeft het waterschap aan dat, aangezien rekening gehouden wordt met de onderbemaling, het voorkomen van doodlopende watergangen en een geschikte compensatielocatie, ingestemd kan worden met de voorgestelde wijzigingen aan het watersysteem. Het bestemmingsplan is daarmee in relatie tot het aspect water uitvoerbaar.

4.2. Bodem

Met het oog op een goede ruimtelijke ordening dient in geval van ruimtelijke ontwikkelingen aan te worden getoond dat de bodem geschikt is voor het beoogde functiegebruik. In het algemeen geldt dat verontreiniging van de bodem (grond en grondwater) moet worden voorkomen. Uitgangspunt is dat de bodem schoon is en dat dat zo moet blijven (zorgplicht). Voor vervuilde bodems geldt dat deze functiegericht en kostenefficiënt gesaneerd moeten worden. Voorwaarde is dat hierbij geen verspreiding van of ontoelaatbare blootstelling aan verontreiniging optreedt. De Wet bodembescherming geeft regels voor bodemverontreiniging, waarvan sprake is als het gehalte van een stof in de grond of in het grondwater de voor de stof geldende streefwaarde overschrijdt. Onderzoek dient gedaan te worden wanneer initiatieven uitgaan van bodemroerende activiteit, dan wel functies mogelijk maken waarbij dezelfde mensen gedurende een langere periode minstens 2 uur per dag op de betreffende gronden verblijven.

Beschouwing

Door Lingemilieu bv is voor het plangebied een historisch bodemonderzoek (d.d. 7 juli 2016, het onderzoek is als bijlage bijgevoegd) conform de NEN 5725 uitgevoerd. Voor het historisch onderzoek zijn de volgende bronnen geraadpleegd:

- informatie van de Omgevingsdienst Midden Holland

- eerder bodemonderzoek
- een locatiebezoek met terrein-inspectie, 17 mei 2016
- oude kaarten, luchtfoto's
- informatie van de eigenaar van het terrein.

Er zijn op basis van de resultaten van het historisch onderzoek geen potentieel verdachte bodemlocaties op het te ontwikkelen terrein aan te geven. Wel heeft op het terrein een tweetal slootdempingen plaatsgevonden. Eén van deze slootdempingen maakt onderdeel uit van het deel van het plangebied waarbinnen de ontwikkelingen zijn voorzien. Aangezien deze demping is uitgevoerd met onverdacht materiaal zoals hout en groen-afval, wordt het risico op bodemverontreiniging nihil geacht.

De andere slootdemping, welke langs de zuidrand van het plangebied ligt, wordt in het onderzoek wel gekwalificeerd als een verdachte locatie. Deze locatie maakt echter geen onderdeel uit van het deel van het bestemmingsplan waar eventuele herinrichting- en grondverzetactiviteiten plaats zullen vinden. Nader onderzoek is derhalve niet nodig.

Conclusie

Op basis van het geschetste in bovenstaande wordt geconcludeerd dat de bodem ter plaatse van het bestemmingsplangebied geschikt is voor het gewenste gebruik. Het bestemmingsplan is daarmee in relatie tot het aspect bodem uitvoerbaar.

4.3. Flora en fauna

Bij ruimtelijke plannen dienen nieuwe ontwikkelingen geen onomkeerbare nadelige gevolgen te hebben op eventuele ecologische waarden in of nabij het plangebied.

Gebiedsbescherming

De gebiedsbescherming is vastgelegd in de Natuurbeschermingswet 1998. Deze wet is de implementatie van de Europese Vogel- en Habitatrichtlijn voor wat betreft de gebiedsbescherming. Op grond van deze gebieden vallen beschermde natuurmonumenten en de gebieden die op grond van beide Europese richtlijnen zijn aangewezen als speciale beschermingszones (de zogenoemde Vogel- en Habitatrichtlijngebieden) onder het regime van de Natuurbeschermingswet 1998. De bescherming van de Ecologische Hoofdstructuur (EHS) is geregeld via de Provinciale Verordening Ruimte. Wanneer er ruimtelijke ontwikkelingen in de EHS plaatsvinden, geldt het nee, tenzij-principe.

- *Natura 2000-gebied*

Het plangebied ligt niet binnen of in de directe nabijheid van een Natura 2000-gebied. Het voorliggende bestemmingsplan heeft derhalve geen negatieve gevolgen voor de instandhoudingsdoelstellingen van het Natura 2000-gebieden. In de regels van het bestemmingsplan (artikel 3.5) is daartoe opgenomen dat op basis van het bestemmingsplan geen activiteiten zijn toegestaan die negatieve gevolgen voor Natura2000-gebieden hebben.

- *Ecologische Hoofdstructuur*

Het bestemmingsplangebied maakt geen onderdeel uit van of bevindt zich niet in de nabijheid van de Ecologische Hoofdstructuur. Het voorliggende bestemmingsplan heeft derhalve geen negatieve gevolgen voor de instandhouding of realisatie van de Ecologische Hoofdstructuur.

Soortenbescherming

Soortenbescherming wordt gewaarborgd door de Flora- en faunawet. De Flora- en faunawet beschermt alle in het wild levende soorten, waarbij onderscheid is gemaakt in verschillende beschermingscategorieën. Daarnaast zijn alle broedende vogels, hun broedplaatsen en de functionele omgeving van de broedplaatsen beschermd tijdens de broedperiode. Van een aantal vogelsoorten zijn de vaste rust- en verblijfplaatsen en de functionele omgeving jaarrond beschermd. De Flora- en faunawet bevat onder meer verbodsbepalingen met betrekking tot het aantasten, verontrusten of verstoren van beschermde dier- en plantensoorten, hun nesten, holen en andere voortplantings- rust- en verblijfsplaatsen. Naast de verbodsbepalingen geldt voor alle in het wild levende planten- en diersoorten de zogenaamde zorgplicht. Deze zorgplicht, die voor iedereen geldt, houdt in dat nadelige gevolgen zoveel mogelijk moeten worden voorkomen.

Beschouwing

Om na te gaan of de functies die met het bestemmingsplan worden mogelijk gemaakt negatieve gevolgen voor flora en fauna kunnen hebben is door onderzoeksbureau Blom Ecologie een quickscan flora en fauna (d.d. 16 november 2015) uitgevoerd. De flora en fauna quickscan is een verkennend onderzoek (bureaustudie en veldonderzoek) naar de beschermde natuurwaarden in het plangebied, waarbij de volgende onderzoeksvragen centraal staan:

- Welke, krachtens de Flora- en faunawet, beschermde flora en fauna zijn (potentieel) aanwezig in het plangebied?
- Welke negatieve effecten treden op voor (potentieel) aanwezige flora en fauna als gevolg van de werkzaamheden?
- Leiden de werkzaamheden, gelet op de verwachte negatieve effecten, tot overtreding van de Flora- en faunawet en/of vigerend beleid?

Op basis van de bureaustudie en veldonderzoek wordt per soortgroep besproken wat de potentie van de planlocatie en de invloedssfeer daarvan is en welke effecten daarop te verwachten zijn.

Vaatplanten

Zwaarder beschermde vaatplanten en/of sporen en delen hiervan zijn niet aangetroffen op de planlocatie (Ffwet; tabel 2 & 3). Gelet op de activiteiten op de locatie, voedselrijke omstandigheden, ruimtelijke ligging en de habitatpreferentie van kwetsbare en zeldzame soorten is de beoogde ontwikkellocatie ongeschikt voor zwaarder en strikt beschermde planten. Negatieve effecten ten aanzien van beschermde vaatplanten kunnen worden uitgesloten.

Zoogdieren

Tijdens het veldbezoek zijn, behoudens kat en haas, geen sporen aangetroffen van (beschermde) zoogdieren. De locatie is ongeschikt voor grote in het wild levende zoogdieren. De locatie ligt langs twee drukke wegen in een laagveenpolder. Een open gebied met weinig vegetatie wat ongunstig is voor veel zoogdierensoorten. Voor het gebied Reeuwijk Dorp e.o. zijn in de periode 7 mei 2010 – 7 mei 2015 alleen mol en haas ingevoerd op waarneming.nl. Gelet op

de hoge mate van verstoring, beperkte faciliteiten voor zoogdieren en de geïsoleerde ligging is de aanwezigheid van kritische en zwaarder beschermde grondgebonden zoogdieren uitgesloten. Meer algemene soorten zoals: egel, muisachtigen, bruine rat, mol en haas kunnen de locatie voor een of meerdere habitatfuncties gebruiken. Voor deze soorten zal de locatie aannemelijk geen essentiële functie hebben, het incidenteel voorkomen kan echter niet uitgesloten worden. De sloop van de loods en schuur annex overkapping en de beoogde ontwikkelingen leiden aannemelijk niet tot een significante verstoring van beschermde zoogdieren. Bovendien geldt vrijstelling voor eerder genoemde soorten in het kader van ruimtelijke ontwikkelingen.

Vleermuizen

Laanvormige bomenrijen, oude bomen met gaten en scheuren, (oude) gebouwen met kieren en spleten en/of andere structuurrijke groenelementen kunnen een functioneel onderdeel zijn van een vleermuishabitat (Limpens et al., 1997; Dietz et al., 2011). De directe omgeving van de planlocatie bestaat uit matig geschikt vleermuishabitat. Voor het gebied Reeuwijk Dorp e.o. zijn in de periode 7 mei 2010 – 7 mei 2015 waarnemingen van gewone dwergvleermuis en ruige dwergvleermuis ingevoerd op waarneming.nl.

De schuur en loods hebben aannemelijk geen of een zeer beperkte functie voor vleermuizen. Beide opstallen zijn niet geïsoleerd en hebben geen spouwmuren. Potentiële vleermuizenverblijven dienen ten minste een stabiel microklimaat te hebben. In beide opstallen is hier geen sprake van. Op de locatie zijn behoudens enkele watergangen geen relevante vegetatiestructuren aanwezig die aangemerkt kunnen worden als vliegroute en/of foerageerlocatie. De watergangen bieden mogelijk voor enkele vleermuissoorten geschikt foerageerhabitat of worden gebruikt als oriëntatiepunt tijdens de vluchten tussen de verblijfplaats en foerageergebieden. Het foerageernetwerk van vleermuizen is veelal fijnmazig en wordt opportunistisch bejaagd (het aanbod van m.n. nachtvinders bepaalt waar de vleermuizen jagen). De beoogde ontwikkeling leidt tot het verdwijnen van een (zeer) klein onderdeel van het potentiële foerageernetwerk. Gelet op het grote aanbod van geschikt leefgebied en de beperkte geschiktheid van de locatie is van een significant effect of afbreuk van het leefgebied en daarmee de gunstige staat van instandhouding echter geen sprake. Gedurende de ontwikkeling en in de nieuwe situatie kan verstoring van vleermuizen optreden als gevolg van foutief toegepaste, (bouw)verlichting. Ten aanzien van verlichting worden maatregelen getroffen om te voorkomen dat de beoogde ontwikkelingen tot afbreuk van het functioneel leefgebied en verblijfplaatsen of verstoring van essentiële vliegroutes leiden. Significant negatieve effecten ten aanzien van vleermuizen kunnen daarmee uitgesloten worden.

Amfibieën en reptielen

Tijdens het veldbezoek zijn geen amfibieën en reptielen en/of sporen daarvan aangetroffen in het plangebied. In de omgeving (uurhokniveau, 5x5 km) is het voorkomen bekend van: kleine watersalamander, gewone pad, bruine kikker, bastaardkikker en meerkikker (Creemers & Van Delft, 2009, waarneming.nl). De ringslang wordt regelmatig waargenomen in de Reeuwijkse plassen en Noorderhout, ten oosten van de A12 welke tevens een barrière vormt voor de ringslang. Voor het gebied Reeuwijk Dorp e.o. zijn in de periode 7 mei 2010 – 7 mei 2015 slechts twee waarnemingen van meerkikker ingevoerd op waarneming.nl.

Alle (deels) te dempen watergangen zijn diverse malen steekproefsgewijs bemonsterd op de aanwezigheid van amfibieën. Tijdens de inventarisaties zijn geen volwassen individuen, eiklommen, larven of plonzen geconstateerd.

Voor de rugstreepad is de ontwikkellocatie momenteel matig geschikt. Het terrein achter de ruwvoeropslaglocaties voldoet meer, omdat de soort ruderaal en braakliggende terreinen preferereert. Tijdens de sloop en bouw kan echter een dergelijke terrein ontstaan waardoor de soort aangetrokken wordt. Om negatieve effecten te voorkomen dienen maatregelen getroffen te worden die er voor zorgen dat het terrein ongeschikt blijft voor rugstreepad. Bij het ontbreken van geschikte temporele wateren plant de rugstreepad zich ook voort in poldersloten. De ontwikkelingen in fase 2 voorzien in het dempen van enkele delen van poldersloten. Deze slootdelen zijn ongeschikt als voortplantingslocatie voor de rugstreepad omdat lage zuurstof worden verwacht (hoge mate van eutrofiering, ontbreken van watervegetatie, dikke sliblaag) en dit fataal is voor de eieren en larven.

Ten aanzien van rugstreepad alle (algemene) padden, kikkers en kleine watersalamander geldt dat de beoogde demping, in het kader van de Algemene zorgplicht en als mitigerende maatregel, buiten de kwetsbare periode uitgevoerd dienen te worden, de meest geschikte periode betreft oktober-februari. Omdat bij de demping diverse factoren een rol spelen en het risico op onnodige schade relatief groot is wordt geadviseerd een werkprotocol te gebruiken. De aanwezigheid van algemeen voorkomende amfibieën kan niet uitgesloten worden op de planlocatie. Voor deze soorten geldt echter vrijstelling in het kader van ruimtelijke ontwikkelingen. Ten aanzien van rugstreepad dient te worden voorkomen dat tijdens de bouw en sloop langdurig plassen als gevolg van regenval blijven staan (egaliseren) en hopen puin en/of ander materiaal (direct afvoeren). Indien het om praktische redenen niet mogelijk is om bovenstaande maatregelen toe te passen wordt geadviseerd het terrein gedurende de werkzaamheden uit te rasteren met een amfibieënscherm. Deze maatregelen, en de maatregelen ten aanzien van algemene soorten, toegepast: negatieve effecten op zwaarder en strikt beschermde amfibieën en reptielen worden daarmee uitgesloten.

Vissen

In de 1e fase is de demping van een sloot voorzien, in de 2e fase enkele delen van kavelsloten. Ten behoeve van de voorgenomen demp zijn alle locaties bemonsterd met een steeknet volgens de RAVON methode. Slechts op 1 locatie is een tiendoornige stekelbaars aangetroffen. De sloten hebben een dikke, zuurstofloze sliblaag en een geringe waterdiepte van circa 10-20 centimeter. Tevens is er weinig/geen (onder)watervegetatie aanwezig wat ongunstig is voor vissen.

In de polders rondom Reeuwijk is het voorkomen van kleine modderkruiper en bittervoorn bekend. Laagveenpolder zijn tevens leefgebied van snoek, zeelt, ruisvoorn, driedoornige stekelbaars, brasem en kroeskarper. Aangezien er tijdens de schepnetinventarisatie geen zwaarder en strikt beschermde soorten zijn aangetroffen en de sloot(delen) op basis van (a)biotische parameters matig geschikt is voor deze eerder genoemde soorten, zijn significante negatieve effecten op populatieniveau uitgesloten. Verstoring van beschermde soorten (tab. 2 en 3) is wettelijke verboden, tevens geldt ten aanzien van alle flora en fauna de Algemene zorgplicht. Evenals voor amfibieën wordt geadviseerd om ten behoeve van de te dempen sloten een werkprotocol op te laten stellen door een ter zake deskundige. Dit werkprotocol wordt nageleefd: nadelige effecten worden daarmee uitgesloten.

Insecten, libellen en ongewervelde

In het plangebied zijn tijdens het veldbezoek geen (sporen en/of delen van) beschermde vlinders, libellen of overige ongewervelden aangetroffen. Gelet op de fysische eigenschappen van de sloot (ondiep, zuurstofloos/lage gehalte, dikke sliblaag, eutrofiering etc.) en het ontbreken van

een goed ontwikkelde watervegetatie kan het voorkomen van beschermde, watergebonden ongewervelden zoals platte schijfhoren worden uitgesloten. Op de locatie is diverse wilde en aangeplante vegetatie aanwezig. De locatie voorziet in een aantal relevante aspecten voor vlinders en andere terrestrische insecten: voldoende nectar (voedsel), waardplanten (rups), warmte en beschutting (windvrij) en overwinteringsplaatsen (rups/pop/imago). Echter specifieke omstandigheden die door beschermde ongewervelden worden geprefereerd zijn niet aanwezig (waardplanten, overwinteringslocaties e.d.). Tevens is er geen sprake van een aantal typische habitats zoals dood hout in oude loofbossen of vennetjes. Het is uitgesloten dat de beoogde ontwikkelingen een negatief effect hebben op beschermde ongewervelden.

Vogels

In het plangebied zijn tijdens het veldbezoek foeragerende, overvliegende en rustende vogels waargenomen. De vogelsoorten betreffen: grutto, kauw, wilde eend, boerenzwaluw, ekster, reiger, bergeend, Kieviet, meerkoet, knobbelzwaan, buizerd, zwarte kraai, Turkse tortel, houtduif en visdief. Op de beoogde ontwikkellocatie zijn geen broedgevallen waargenomen. De boerenzwaluwen broeden in de huidige ligboxenstal (categorie 5). Jaarrond beschermde nesten (categorie 1 t/m 4) zijn niet aangetroffen.

In de omgeving is het voorkomen of zijn waarnemingen bekend van: ruigbootbuizerd, purperreiger (BE), grote zilverreiger (GE), roerdomp (BE), witgat, spotvogel (GE), paapje (BE), grauwe vliegenvanger (GE), rietzanger, boomvalk (KW) en zwarte stern (BE) (waarneming.nl, Rode Lijst, vogelbescherming.nl). Gelet op de habitatpreferenties en de verstoringgevoeligheid van bovengenoemde soorten is het uitgesloten dat de planlocatie en de directe omgeving hiervan een (essentiële) functie heeft voor deze soorten.

Boerenerven en agrarische activiteiten bieden gunstig leefgebied voor steenuilen en kerkuilen omdat muizen worden aangetroffen door het vaak goede voedselaanbod. In de opstallen zijn echter geen vaste rust- en verblijflocaaties van uilen aangetroffen. Op het terrein zijn tevens geen uitzichtposten waargenomen (o.a. ter herkennen aan krijtsporen, braakballen en prooiresten) die duiden op actieve aanwezigheid van uilen.

De beoogde ontwikkeling voorziet in de kap van enkele jonge knotwilgen en het verwijderen van weidepalen. In de nieuwe situatie zal het potentiële voedselaanbod voor muizen groter zijn (er worden meer dieren gehouden, dus meer gevoerd). Derhalve zal de geschiktheid als foerageergebied naar verwachting niet afnemen.

Aangezien de werkzaamheden hoofdzakelijk tussen zonsopkomst en zonsondergang worden uitgevoerd treden geen nadelige effecten op voor uilen.

Evenals voor muizen geldt dat het voedselaanbod voor de aanwezige vogels naar verwachting onverminderd zal blijven. Het functionele habitat van de huismus bestaat uit: continue aanwezigheid van voedselbronnen met dekking, voldoende inheems groen, niet te veel grote bomen, droge zandige plekken t.b.v. zandbad, drink- en badwater en kleine steentjes of grit. Alle vorengenoemde aspecten zullen voor, tijdens en na de beoogde ontwikkelingen in dezelfde mate of toegenomen mate aanwezig zijn. Evenals voor muizen geldt dat het potentiële voeraanbod groter zal zijn aangezien er meer dieren gehouden gaan worden.

De ontwikkelingen voorzien in de kap van enkele knotwilgen, het dempen van oppervlaktewater en het egaliseren ophogen van het terrein. Al deze terreinaspecten kunnen in meer of mindere

mate onderdeel uitmaken van het huismushabitat. Gedurende de ontwikkeling en in de nieuwe situatie ontstaat echter vergelijkbaar habitat en de afname van oppervlakte water heeft geen negatief effect aangezien dat in de directe omgeving ruim voorhanden is.

De nestlocaties van boerenzwaluw blijven gespaard met de voorziene ontwikkeling. Tijdens het broedseizoen kunnen echter wel nesten van algemene broedvogels zoals wilde eend, meerkoet, en merel verloren gaan. Verstoring en/of vernietiging van in gebruik zijnde nesten is verboden derhalve worden de werkzaamheden buiten het broedseizoen opgestart of wordt voordat de werkzaamheden aanvangen vastgesteld dat er geen broedgevallen binnen de invloedssfeer van de werkzaamheden aanwezig zijn.

De planlocatie is voorts geen onderdeel van een Natura 2000-gebied, Beschermd natuurmonument, Wetland, Nationaal Park of Ecologische Hoofdstructuur. Effecten als gevolg van externe werking zijn uitgesloten. Hiertoe is in de bij het bestemmingsplan behorende regels (artikel 3.5) bepaald dat op basis van het bestemmingsplan geen activiteiten worden toegestaan die negatieve effecten op Natura200-gebieden hebben. De locatie is planologisch beschermd middels de Verordening Ruimte 2014 van de provincie Zuid-Holland (cat. 2, belangrijk weidevogelgebied). Ruimtelijke ontwikkelingen zijn alleen toegestaan onder bepaalde voorwaarden (art. 2.2.1). In paragraaf 2.3 wordt nader op deze voorwaarden ingegaan.

Concluderend wordt in het onderzoeksrapport het volgende gesteld:

- In het plangebied of de directe omgeving daarvan komen beschermde diersoorten van de Flora-en faunawet voor. Het plangebied heeft aannemelijk geen essentiële betekenis voor zwaardere en strikt beschermde soorten (tabel 2 & 3). Jaarrond beschermde nesten zijn niet aangetroffen. Omdat onduidelijk is welke vissen en amfibieën mogelijk gebruik maken van de locatie onbekend is maar een belangrijke functie en dus significant effect kan worden uitgesloten, wordt geadviseerd om ten behoeve van de slootdemping een ecologisch werkprotocol op te stellen of te werken volgens een goedgekeurde gedragscode. Tijdens het broedseizoen (15 maart-15 juli) kan de aanwezigheid van nesten van algemene broedvogels niet worden uitgesloten.
- De ruimtelijke ingrepen leiden, behoudens broedvogels, rugstreeppad, vissen en amfibieën, mogelijk tot een tijdelijke verstoring van algemene voorkomende en licht beschermde soorten. Voor eerder genoemde soorten dienen mitigerende regelen getroffen te worden om mogelijke tijdelijke effecten te voorkomen. Functioneel leefgebied van beschermde soorten waarvoor geen vrijstelling geldt in het kader van ruimtelijke ontwikkelingen en conform de Flora- en faunawet worden niet aangetast. Nader onderzoek naar het voorkomen van soorten wordt niet nodig geacht.
- Mits gewerkt wordt zoals aanbevolen leiden de werkzaamheden aannemelijk niet tot overtreding van de Flora-en faunawet. Er behoeft geen ontheffing van de Flora- en faunawet (art. 75) aangevraagd te worden.
- De planlocatie is geen onderdeel van een Natura 2000-gebied, Beschermd natuurmonument, Wetland, Nationaal Park of Ecologische Hoofdstructuur. Effecten als gevolg van externe werking zijn uitgesloten. De locatie is planologisch beschermd middels de Verordening Ruimte 2014 van de provincie Zuid-Holland (cat. 2, belangrijk weidevogelgebied). Ruimtelijke ontwikkelingen zijn alleen toegestaan onder bepaalde voorwaarden (art. 2.2.1)

Voorts worden in het onderzoek de volgende aanbevelingen gedaan:

- Tijdens de werkzaamheden moet voorzichtig worden gehandeld met alle voorkomende flora en fauna (Zorgplicht).
- Wanneer ondanks zorgvuldig handelen, onderzoek en advies schade lijkt te ontstaan voor beschermde flora en fauna, dient direct contact opgenomen te worden met een ter zake deskundige.
- Onderzoeken of de beoogde ontwikkelingen past in de uitzonderingen zoals zijn opgenomen in de Verordening Ruimte 2014 van de provincie Zuid-Holland (dit wordt verder behandeld in paragraaf 2.3)
- Er wordt gelegenheid gegeven aan dieren, die tijdens de werkzaamheden worden gevonden, te vluchten of zich te verplaatsen naar een schuilplaats buiten het bereik van de werkzaamheden.
- Inventarisatie van broedvogels door ter zake deskundige als werkzaamheden in het broedseizoen (15 maart t/m 15 juli) worden opgestart.
- Ten behoeve van vissen en amfibieën dient het dempen van de watergangen volgens een ecologisch werkprotocol of goedgekeurde gedragscode plaats te vinden. In de kwetsbare periode is het risico op onaanvaardbare schade relatief groot. In het kader van de Algemene zorgplicht dient schade redelijkerwijs te worden vermeden.
- De planlocatie tijdens de werkzaamheden bij voorkeur minimaal verlichten en hierbij een vleermuisvriendelijke verlichtingswijze toepassen (rood/groen licht, lichtbundel nederwaarts richten, toepassen geconvergeerde lichtbundel) en de werkzaamheden in de periode april-oktober tussen zonsopgang en zonsondergang uitvoeren (buiten schemerperiodes).
- Ten aanzien van rugstreeppad geldt dat de soort gedurende de sloop en ontwikkeling de locatie kan bevolken. In de periode april t/m augustus/september dient te worden voorkomen dat er potentiële voortplantingswateren ontstaan door het terrein voortdurend te egaliseren en met name de delen waar niet gewerkt wordt. In het gehele jaar maar met name in de periode oktober t/m maart dient het ontstaan van potentiële verblijf- en overwinteringslocaties te worden vermeden. Hopen puin en ander sloopafval dient direct te worden afgevoerd. Een alternatief voor bovenstaande werkwijze is gehele uitrastering van de gehele werklocatie middels een amfibieënscherm. Welke werkwijze wordt toegepast is ter beoordeling aan de uitvoerend partij. Indien ondanks de zorgvuldige aanpak rugstreeppadden worden aangetroffen moeten de werkzaamheden worden gestaakt. Een ter zake deskundige geeft op welke wijze de werkzaamheden hervat kunnen worden.

Conclusie

De conclusies en de aanhangende aanbevelingen uit het uitgevoerde ecologische onderzoek worden doorgevoerd. Doordat de genoemde maatregelen en adviezen worden doorgevoerd is het niet nodig om ontheffing in het kader van de flora- en faunawet aan te vragen. Het bestemmingsplan is daarmee in relatie tot het aspect flora en fauna uitvoerbaar.

4.4. Cultuurhistorie en archeologie

Op 1 september 2007 is de Wet op de archeologische monumentenzorg in werking getreden, die is neergelegd in de Monumentenwet 1988. Hiermee worden de uitgangspunten van het Verdrag van Malta binnen de Nederlandse wetgeving geïmplementeerd. De wet regelt de bescherming

van archeologisch erfgoed in de bodem en de inpassing ervan in de ruimtelijke ontwikkeling. Voor gebieden waar archeologische waarden voorkomen of waar reële verwachtingen bestaan dat ter plaatse archeologische waarden aanwezig zijn, dient door de initiatiefnemer voorafgaand aan bodemingrepen archeologisch onderzoek te worden uitgevoerd. De uitkomsten van het archeologisch onderzoek dienen vervolgens volwaardig in de belangenafweging te worden betrokken. Het belangrijkste doel is de bescherming van het archeologische goed in de bodem (in situ) omdat de bodem doorgaans de beste garantie biedt voor een goede conservering.

Op verzoek van de gemeente heeft een onderzoek naar eventueel voorkomende archeologische waarden plaatsgevonden. Dit archeologisch bureauonderzoek is uitgevoerd door onderzoeksbureau Transect (d.d. 22 mei 2015). Het bureauonderzoek is uitgevoerd conform protocol 4002 van de Kwaliteitsnorm Nederlandse Archeologie, versie 3.3 (KNA 3.3). In dit kader is onder andere het centraal Archeologisch Informatiesysteem (ARCHIS) van de Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed (RCE) geraadpleegd, waarin Archeologische MonumentenKaart (AMK) en de Indicatieve Kaart Archeologische Waarden (IKAW) zijn opgenomen. Aanvullende (cultuur)historische informatie is verkregen uit divers voorhanden historisch kaartmateriaal. Om inzicht te krijgen in de opbouw en ontwikkeling van het landschap zijn onder andere de bodemkaart en beschikbaar geomorfologisch kaartmateriaal geraadpleegd. Deze informatie is aangevuld met relevante informatie uit achtergrondliteratuur.

Uit het onderzoek blijkt dat de verwachtingswaarde ter plaatse van het plangebied laag is. Nader onderzoek wordt derhalve niet nodig geacht.

Conclusie

Voorliggend bestemmingsplan is met betrekking tot de aspecten archeologie en cultuurhistorie uitvoerbaar. Het opnemen van aanvullende beschermende voorwaarden in het bestemmingsplan ten aanzien van archeologie, in de vorm van een archeologische dubbelbestemming, is gezien de uitkomsten van het onderzoek niet noodzakelijk. Het bestemmingsplan heeft voorts geen invloed op cultuurhistorische waarden en/of elementen.

4.5. Geluid

Voorliggende ontwikkeling valt buiten de werkingssfeer van de Wet geluidhinder. De ontwikkelingen die met voorliggend bestemmingsplan worden mogelijk gemaakt, namelijk de uitbreiding van een grondgebonden veehouderij door het toevoegen van stallen en bedrijfsgebouwen, betreffen geen geluidgevoelige objecten. Wel dienen in het kader van een goede ruimtelijke ordening eventuele gevolgen van een ontwikkeling ten aanzien van het aspect geluid op de omgeving nader onderzocht te worden.

De 'Handreiking Industrielawaai en vergunningverlening' vormt een hulpmiddel bij het voorkomen en beperken van geluidhinder met name als gevolg van kleinere geluidbronnen, zoals een (melk)veehouderij. De handreiking vermeldt voor een landelijke omgeving met veel agrarische activiteiten een richtwaarde van 40 dB(A) etmaalwaarde.

Gesteld kan worden dat de geluidssituatie van en rond de veehouderij aan de Reewal 43, te Reeuwijk, als gevolg van de bedrijfsuitbreiding, niet of nauwelijks zal wijzigen. De werkzaamheden die van invloed zijn op de geluidniveaus betreffen voornamelijk:

- afvoer van melk en in mindere mate dieren;
- aanvoer van grondstoffen;

- het verzorgen van de dieren;
- opslag van materialen en machines;
- afvoer van mest naar eigen percelen grenzend aan de gebouwen.

De nieuwe stallen worden op respectabele afstand (minimaal 25 meter) van omwonenden gerealiseerd en werkzaamheden en activiteiten worden hoofdzakelijk inpandig uitgevoerd. De stal wordt dicht uitgevoerd. Gelet op de afstand tot gevoelige objecten en de aard en vormgeving van de activiteiten zal er naar verwachting worden voldaan aan de richtwaarde. Ten aanzien van de geluidsbelasting die veroorzaakt wordt door de bedrijfsactiviteiten worden de voorschriften zoals opgenomen in afdeling 2.8 'Geluidhinder', artikel 2.17, lid 5 van het Activiteitenbesluit, in acht genomen.

Conclusie

Het bestemmingsplan is in relatie tot het aspect geluid uitvoerbaar.

4.6. Luchtkwaliteit

Wet milieubeheer / Wet luchtkwaliteit

Sinds 15 november 2007 zijn de belangrijkste bepalingen over luchtkwaliteitseisen opgenomen in de Wet milieubeheer (hoofdstuk 5, titel 5.2 Wm). Omdat titel 5.2 handelt over luchtkwaliteit staat deze ook wel bekend als de 'Wet luchtkwaliteit'. Specifieke onderdelen van de wet zijn uitgewerkt in Amvb's en ministeriële regelingen. De nieuwe wetgeving kent een dubbele doelstelling:

1. De overheid wil een belangrijke impuls geven aan het treffen van maatregelen zodat in ons land de Europese normen worden gehaald;
2. De overheid wil er ook voor zorgen dat er meer mogelijkheden zijn om projecten door te laten gaan. Dat was nodig om dat in het verleden veel plannen door de rechter werden stilgelegd vanwege het niet halen van de normen.

De Wet luchtkwaliteit vereist een genuanceerde toetsing of koppeling tussen (ruimtelijke) besluiten en de gevolgen voor de luchtkwaliteit. Een ruimtelijk plan is in overeenstemming met de Wet luchtkwaliteit als de planvorming niet leidt tot een overschrijding of een verdere overschrijding van de normen. Projecten die 'niet in betekenende mate bijdragen' aan de concentraties, hoeven niet meer afzonderlijk getoetst te worden aan de grenswaarden voor de buitenlucht. Voor projecten die wel in betekenende mate bijdragen aan de concentratie is het Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit (NSL) relevant.

AMvB Niet In Betekenende Mate en Regeling Niet In Betekenende Mate (NIBM)

De AMvB NIBM en Regeling NIBM bevatten criteria waarmee kan worden bepaald of een project van een bepaalde omvang wel of niet als "in betekenende mate" moet worden beschouwd. NIBM-projecten kunnen zonder toetsing aan de grenswaarden voor het aspect luchtkwaliteit uitgevoerd worden. Ook als het bevoegd gezag op een andere wijze, bijvoorbeeld door berekeningen, aannemelijk kan maken dat het geplande project NIBM bijdraagt, kan toetsing van de luchtkwaliteit achterwege blijven. Er is een onderscheid gemaakt tussen grote en kleine ruimtelijke projecten. Een project is klein als het slechts in geringe mate (ofwel 'niet in betekenende mate') leidt tot een verslechtering van de luchtkwaliteit. De grens ligt bij een verslechtering van maximaal 3% van de grenswaarden voor de luchtkwaliteit. Een verslechtering

van maximaal 3% komt overeen met een nieuwbouwproject van 1.500 woningen of 100.000 m² kantoorvloeroppervlak. Grotere projecten kunnen worden opgenomen in het NSL-programma, mits ook overtuigend wordt aangetoond dat de effecten van dat project worden weggenomen door de maatregelen van het NSL.

AMvB Besluit gevoelige bestemmingen

De ontwikkeling hoeft niet te worden getoetst aan het Besluit gevoelige bestemmingen dat per 16 januari 2009 in werking is getreden. Deze AMvB beperkt de vestiging van 'gevoelige' bestemmingen in de nabijheid van provinciale en rijkswegen. Het plangebied ligt niet in de nabijheid van een dergelijke weg en bovendien worden geen gevoelige functies mogelijk gemaakt.

Een veehouderij heeft invloed op de luchtkwaliteit doordat dierenverblijven en aan het bedrijf gerelateerde vervoersbewegingen fijnstof uitstoten. De toename van de fijnstofuitstoot als gevolg van voorliggend bestemmingsplan kan, conform het bepaalde in het Besluit Omgevingsrecht en de Amvb NIBM en regeling NIBM als in niet betekenende mate worden beschouwd. Nader onderzoek naar de gevolgen voor de luchtkwaliteit is daarmee niet nodig.

Conclusie

Het bestemmingsplan is daarmee in relatie tot het aspect luchtkwaliteit uitvoerbaar.

4.7. Externe veiligheid

Algemeen

Externe veiligheid gaat over het beheersen van de risico's voor de omgeving als gevolg van gebruik en opslag van gevaarlijke stoffen bij bedrijven, het vervoer van gevaarlijke stoffen over de weg, het water, het spoor en door buisleidingen. De risicobenadering externe veiligheid kent twee begrippen om het risiconiveau van transport en aanwezigheid van gevaarlijke stoffen in relatie tot de omgeving aan te geven. Deze begrippen zijn het plaatsgebonden risico (PR) en het groepsrisico (GR).

Het PR is de kans per jaar dat een persoon, die zich continu en onbeschermd op een bepaalde plaats in de omgeving van een transportroute of inrichting bevindt, overlijdt door een ongeval met het transport van gevaarlijke stoffen op die route of binnen die inrichting. Plaatsen met een gelijk risico kunnen door zogenaamde risicocontouren op een kaart worden weergegeven. Voor nieuwe situaties is voor kwetsbare objecten (bijvoorbeeld woningen) de grenswaarde voor het PR gesteld op een niveau van 10⁻⁶/jr. Voor beperkt kwetsbare objecten is dit een richtwaarde.

Het GR geeft aan wat de kans is op een ongeval met tien of meer dodelijke slachtoffers in de omgeving van de beschouwde transportroute of inrichting. Het aantal personen dat in de omgeving van de route of inrichting verblijft, bepaalt daardoor mede de hoogte van het GR.

Risicovolle inrichtingen

Voor risicovolle inrichtingen is het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi) van toepassing. Voorbeelden van deze risicovolle bedrijven zijn LPG-tankstations, ammoniakkoelinstallaties en chemische fabrieken. Het Bevi is opgesteld om de risico's waaraan burgers in hun leefomgeving

worden blootgesteld vanwege risicovolle bedrijven te beperken. De normstelling van het Bevi richt zich zowel op vergunningverlening als ruimtelijke ordening. Indien een ruimtelijk plan de aanleg, bouw of vestiging van een kwetsbaar of een beperkt kwetsbaar object in het invloedsgebied toelaat, dient tevens het groepsrisico te worden verantwoord.

Externe veiligheid transport

In het Besluit externe veiligheid transportroutes, dat per 1 april 2015 in werking is getreden, heeft het Rijk het beleid vastgelegd met betrekking tot de afweging van veiligheidsbelangen die een rol spelen bij het vervoer van gevaarlijke stoffen. In het besluit zijn regels opgenomen voor het realiseren van (beperkt) kwetsbare objecten binnen de zogeheten basisnetafstanden van een transportroute voor gevaarlijke stoffen. Deze basisafstanden zijn vastgelegd in de Regeling Basisnet. Het besluit is onder meer van toepassing op omgevingsbesluiten, zoals het vaststellen van een bestemmingsplan.

Buisleidingen

Voor buisleidingen waardoor gevaarlijke stoffen worden vervoerd, is het Besluit externe veiligheid buisleidingen (Bevb) van toepassing. Op grond van het Bevb geldt voor de aanleg, bouw of vestiging van een kwetsbaar object dichtbij dergelijke buisleiding, een grenswaarde van 10^{-6} per jaar voor het plaatsgebonden risico. Voor beperkt kwetsbare objecten geldt deze waarde als richtwaarde.

Indien een ruimtelijk plan de aanleg, bouw of vestiging van een kwetsbaar of een beperkt kwetsbaar object in het invloedsgebied toelaat, dient tevens het groepsrisico te worden verantwoord. Voorliggend bestemmingsplan maakt geen (beperkt) kwetsbaar object mogelijk.

Op basis van de risicokaart (www.risicokaart.nl) blijkt dat in de omgeving van het plangebied geen risicovolle inrichtingen, buisleidingen of gevaarlijk transportroutes gelegen zijn. Aanvullend onderzoek (verantwoording) in het kader van het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi), Besluit externe veiligheid buisleidingen (Bevb) en Risiconormering vervoer gevaarlijke stoffen (RNVGS) is niet noodzakelijk.

Conclusie

Het is bestemmingplan in relatie tot het aspect externe veiligheid uitvoerbaar.

4.8. Milieuzonerings

Bedrijven zijn milieubelastende bestemmingen die hinder ten opzichte van milieugevoelige bestemmingen (waaronder wonen) kunnen veroorzaken. Om deze hindersituaties te voorkomen dient er bij ruimtelijke plannen waarin milieubelastende en milieugevoelige bestemmingen in elkaars nabijheid mogelijk worden gemaakt in principe uit te worden gegaan van scheiding van functies. Hiertoe zijn in de VNG-uitgave Bedrijven en Milieuzonering (2009; hierna te noemen B&M) richtafstanden opgesteld. Deze afstanden geven voor gemiddelde bedrijfssituaties aan op welke afstand geen hinder is te verwachten. De meer verfijnde afstemming voor de voorkoming van milieuhinder vindt vervolgens plaats in het kader van de Wet milieubeheer.

Deze afstanden in B&M zijn naast de factoren aard en omvang van het bedrijf mede afhankelijk van de omgeving. Voor een rustige woonomgeving gelden andere afstanden (strengere eisen) dan voor andere gebieden, zoals drukke woonwijken, gemengde gebieden en landelijke gebieden.

De betreffende VNG-publicatie vormt geen wettelijk kader. De in de publicatie opgenomen afstanden betreffen richtafstanden.

Het onderhavige plangebied kan volgens de VNG-systematiek worden beschouwd als een gemengd gebied. In de omgeving van het plangebied komen verschillende functies voor en bovendien maakt het plangebied deel uit van lintbebouwing.

Een gemengd gebied is een gebied met een sterke tot matige functiemenging. Direct naast woningen komen andere functies voor zoals winkels horeca en kleine bedrijven. Ook lintbebouwing in het buitengebied met overwegend agrarische en andere bedrijvigheid kan als gemengd gebied worden beschouwd. Gebieden die direct langs de hoofdinfrastructuur liggen behoren eveneens tot het omgevingstype gemengd gebied. Binnen een omgevingstype 'gemengd gebied' kunnen gemotiveerd kortere richtafstanden worden aangehouden; het uitgangspunt hierbij is dat als gevolg van de aanwezige functiemenging of de ligging nabij drukke wegen reeds een hogere milieubelasting bestaat. In zo'n geval is het ruimtelijk aanvaardbaar dat de richtafstanden met één afstandsstap worden verlaagd.

In de directe omgeving van het plangebied zijn diverse gevoelige en bedrijfsmatige functies gelegen. Zo bevindt zich tegenover het plangebied, aan de overzijde van de Reewal, een horecagelegenheid (milieucategorie 1) en is in de directe omgeving, op een afstand van circa 66 meter, een gasdrukregel- en meetstation (milieucategorie 2) gelegen. Ingevolge het bepaalde in de VNG-publicatie gelden voor functies met milieucategorie 1 en een milieucategorie 2 richtafstanden van respectievelijk 10 en 30 meter. De betreffende functies zijn op grotere afstand van het plangebied gelegen. Voorts wordt met het bestemmingsplan geen gevoelige functie in de zin van de Wet milieubeheer mogelijk gemaakt.

Tevens dient bepaald te worden of de bedrijvigheid die met het bestemmingsplan mogelijk gemaakt wordt geen nadelige effecten voor gevoelige functies in de directe omgeving van het plangebied heeft. In de directe omgeving van het plangebied bevinden zich diverse woningen en daarmee gevoelige functies. De dichtstbijzijnde woning betreft de woning aan de Reewal 41a. De kleinste afstand tussen deze woning en de bestaande agrarische bedrijfsgebouwen betreft circa 25 meter. In de nieuwe situatie verandert deze kleinste afstand niet. Het bestemmingsplan maakt, aansluitend op het bestaande agrarische bouwvlak, vergroting van het agrarische bouwvlak mogelijk. De nieuwe delen van het agrarische bouwvlak zijn op minimaal 25 meter gelegen van het bouwvlak van de betreffende woonbestemming ter plaatse van de Reewal 41a.

Vanuit de systematiek van de VNG-brochure kan gesteld worden dat een veehouderij gekwalificeerd kan worden als een bedrijf met een milieucategorie 3.2, waarvoor richtafstanden gelden van 100 meter voor geur, 30 meter voor stof en 30 meter voor geluid. Omdat sprake is van een 'gemengd gebied' kan deze richtafstand met één afstandsstap worden verlaagd, hetgeen impliceert dat een afstand van 50 meter aanvaardbaar is. Van deze afstand kan met een gedegen (planologische) motivering worden afgeweken. Bij de situering van het agrarische bouwvlak is in relatie tot de dichtstbijzijnde woning niet gekozen voor een grotere tussenafstand omdat dit vanuit het oogpunt van aantasting van de openheid van de polder niet wenselijk is. De afstand van minimaal 25 meter wordt voldoende geacht om hindersituaties ten opzichte van de nabije woningen te voorkomen. Voor de verantwoording van het aspect geluid wordt verwezen

naar het gestelde in paragraaf 4.5. Met betrekking tot het aspect stof wordt gesteld dat de stallen dicht gerealiseerd worden. Ook wordt, in overleg met de bewoners, tussen de woning en de bedrijfsgebouwen, op de rand van het bedrijfsperceel, beplanting in de vorm van meerstammige elzen aangebracht, waardoor de overdracht van stof tegengegaan wordt. Aangaande de verantwoording van het aspect geur wordt verwezen naar paragraaf 4.9, waarin verwoord wordt dat met de afstand van minimaal 25 meter voldaan wordt aan de geurverordening van de gemeente.

Conclusie

Het bestemmingsplan is in relatie tot het aspect milieuzonering uitvoerbaar.

4.9. Geur

Op 1 januari 2007 is de nieuwe "Wet geurhinder en veehouderij" (Wgv) in werking getreden. De Wgv ziet toe op geurhinder vanuit veehouderijen. De Wgv bevat daartoe onder meer wettelijke geurnormen, waaraan in principe moet worden voldaan, maar de wet biedt aan gemeenten tevens de mogelijkheid om binnen bepaalde grenzen (artikel 6 Wgv) eigen gemeentelijke geurnormen toe te passen, die afwijken van de wettelijke normen en aldus een eigen gemeentelijk geurbeleid met gebiedsgericht maatwerk te gaan voeren. Afwijken van de wettelijke normen is zowel naar boven als naar beneden mogelijk. Voor het gebied waarvoor de afwijkende normen gaan gelden, moet dan wel eerst een gebiedsvisie worden opgesteld, waarin voor dat gebied de relatie wordt gelegd tussen de beoogde ruimtelijke ontwikkeling en de geurbelasting. De afwijkende geurnormen moeten in een gemeentelijke verordening worden vastgelegd.

De gemeenteraad van Bodegraven-Reeuwijk heeft op 12 december 2012 de Verordening geurhinder en veehouderij vastgesteld. Met toepassing van deze verordening is het mogelijk om af te wijken van de geurnormen zoals deze zijn opgenomen in de Wgv. In deze verordening is ervoor gekozen om op basis van het beleid en de karakteristiek van het gebied voor een afwijking van de in de genoemde wet opgenomen vaste afstandsmaten. Dan gaat het om rundvee en paarden. Overige dieren hebben een geuremissiefactor. De verordening past deze geuremissiefactoren niet aan. In de verordening worden de volgende afstanden aangehouden:

De afstand tussen een veehouderij waar dieren worden gehouden van een diercategorie waarvoor krachtens de wet geen geuremissiefactor is vastgesteld, en een geurgevoelig object bedraagt:

- a. ten minste 50 meter indien het geurgevoelige object binnen de bebouwde kom is gelegen;
- b. ten minste 25 meter indien het geurgevoelige object buiten de bebouwde kom is gelegen

Het bestemmingsplan maakt uitbreiding van een agrarisch bouwvlak aan de Reewal 43, te Reeuwijk mogelijk. Het betreft een uitbreiding buiten de bebouwde kom. Het meest nabijgelegen geurgevoelige object betreft de buurwoning aan de Reewal 41a. Deze woning is op meer dan 25 meter van het vergrote bouwvlak gelegen.

Conclusie

Het bestemmingsplan is in relatie tot het aspect geur uitvoerbaar.

4.10. Besluit milieueffectrapportage

In het Besluit milieueffectrapportage is bepaald dat een milieueffectbeoordeling uitgevoerd moet worden als een project belangrijke nadelige gevolgen voor het milieu heeft. Het gaat dan om een project dat genoemd is in de bijlage onder D van het Besluit m.e.r. .

Met voorliggend bestemmingsplan wordt de uitbreiding van een installatie voor het fokken, mesten of houden van dieren, zoals bedoeld in onderdeel D14 in de bijlage bij het Besluit milieueffectrapportage, mogelijk gemaakt. Onderdeel D14 onder nummer 9 in kolom 2 geeft aan wanneer een m.e.r. opgesteld dient te worden, namelijk vanaf 340 stuks melk-, kalf- en zoogkoeien en vrouwelijk jongvee tot 2 jaar. Voorts geldt ingevolge het bepaalde onder D14.7 eveneens een m.e.r plicht vanaf 200 stuks melk, kalf- of zoogkoeien ouder dan 2 jaar.

Met dit bestemmingsplan wordt een veehouderij mogelijk gemaakt waarbij plaats wordt geboden aan een groei van de veestapel met maximaal 200 stuks melk-, kalf en zoogkoeien (RAV-code A1.13.1) en maximaal 140 stuks vrouwelijk jongvee (RAV-code A3). De genoemde drempelwaarden worden niet overschreden.

In artikel 3.5 van de regels van dit bestemmingsplan is voorts bepaald dat er op basis van dit bestemmingsplan geen activiteiten worden toegestaan die tot verslechtering van N2000 gebieden kunnen leiden, daardoor is er geen plicht tot het doen van een passende beoordeling/plan-m.e.r. vanuit de Natuurbeschermingswet.

Het opstellen van een milieueffectrapportage is derhalve niet noodzakelijk. Wel dient een vormvrije mer-beoordeling te worden opgesteld.

Vormvrije mer-beoordeling

De vormvrije m.e.r.-beoordeling is uitgevoerd conform de in bijlage III bij de EEG-richtlijn milieueffectbeoordeling aangegeven criteria.

Algemeen

Het bestemmingsplan maakt uitbreiding van de bestaande melkveehouderij aan de Reewal 43, te Reeuwijk mogelijk. Hiertoe wordt het bouwvlak ten behoeve van het bedrijf verruimd tot circa 1,9 hectare. De intentie van initiatiefnemer is om een modern bedrijf te realiseren waarbij in de toekomst een veestapel van maximaal 200 stuks melkvee en 140 stuks jongvee gehouden kan worden. Voor de uitbreiding van het bedrijf is een plan opgesteld om een nieuwe ligboxenstal achter de huidige ligboxenstal te bouwen.

Omvang van het project

Het project betreft de uitbreiding van een bestaande melkveehouderijtak. In de nieuwe situatie worden maximaal 200 stuks melkvee en 140 stuks jongvee (RAV-code A3) gehuisvest. Het melkvee (RAV-code A1.13.1) wordt gehouden in een nieuw te bouwen ligboxenstal met ecovloer en zonder beweiding.

Op deze veehouderij is de IPPC-Richtlijn niet van toepassing.

Cumulatie met andere projecten

In de directe omgeving (binnen 2 kilometer) liggen enkele andere veehouderijen. Intensieve veehouderijen komen niet op korte afstand voor. Cumulatie van nadelige effecten is op voorhand niet uitgesloten. Het gaat hierbij om de cumulatieve geurbelasting of een verhoogde concentratie fijnstof.

Geurbelasting

Geurhinder kan optreden door het houden van dieren, de opslag en bewerking van mest en door de opslag en verwerking van veevoer. Geurhinder vanwege het houden van dieren in stallen wordt in Nederland getoetst middels de regels in de Wet geurhinder en veehouderij.

De Wet geurhinder en veehouderij maakt onderscheid in dieren met en dieren zonder een vastgestelde geuremissiefactor. Voor de eerste soort wordt de geurbelasting bij geurgevoelige objecten berekend, voor de tweede gelden minimumafstanden tussen emissiepunt en dergelijke objecten. Daarnaast gelden voor alle dieren minimumafstanden tussen de gevel van het dierenverblijf en de gevel van het geurgevoelig object.

Voor rundvee is geen geuremissiefactor vastgesteld, maar gelden vaste afstanden. Voor veehouderijen buiten de bebouwde kom is de minimumafstand tussen emissiepunt en een geurgevoelig object 50 meter. De gemeenteraad van Bodegraven-Reeuwijk heeft op 12 december 2012 de Verordening geurhinder en veehouderij vastgesteld. Met toepassing van deze verordening is het mogelijk om af te wijken van de geurnormen zoals deze zijn opgenomen in de Wgv. In deze verordening is ervoor gekozen om op basis van het beleid en de karakteristiek van het gebied voor een afwijking van de in de genoemde wet opgenomen vaste afstandsmaten. Dan gaat het om rundvee en paarden. In de verordening worden de volgende afstanden aangehouden:

De afstand tussen een veehouderij waar dieren worden gehouden van een diercategorie waarvoor krachtens de wet geen geuremissiefactor is vastgesteld, en een geurgevoelig object bedraagt:

- a. ten minste 50 meter indien het geurgevoelige object binnen de bebouwde kom is gelegen;
- b. ten minste 25 meter indien het geurgevoelige object buiten de bebouwde kom is gelegen

Aan de gestelde afstand van 25 meter wordt voldaan.

In de directe omgeving van het projectgebied liggen geen andere intensieve veehouderijen. Cumulatie van geurhinder is hier daarom niet aan de orde.

Overige activiteiten, zoals de opslag van mest en veevoer, kunnen lokaal geurhinder veroorzaken. Geurhinder kan worden voorkomen door voldoende afstand te houden tussen de geurbron en een geurgevoelige locatie. Hiervoor kan worden aangesloten bij de afstanden die worden genoemd in het Activiteitenbesluit milieubeheer.

Fijn stof

Het onderzoeksgebied waarbinnen getoetst moet worden zal bij veehouderijen niet al te groot zijn (bron: handreiking fijn stof en veehouderijen) . In de industrie komt het veel voor dat de afgassen een hoge temperatuur hebben en/of er een hoge schoorsteen aanwezig is. Hierdoor kan de pluim op honderden meters afstand de grond raken en daar pas zorgen voor de hoogste bijdrage aan bijvoorbeeld de concentratie fijn stof. Het onderzoeksgebied moet daarom voldoende groot zijn om die plek met de hoogste bijdrage niet te missen. Bij de veehouderij is de temperatuur van de stallucht en de hoogte van de schoorsteen (ventilatoren) niet zo hoog. De pluim zal daarom al snel de grond raken. De hoogste bijdrage aan fijn stof afkomstig van de veehouderij ligt dus ook in de buurt van het emissiepunt. Verder van het emissiepunt zal de bijdrage aan de concentratie met de afstand afnemen. Uiteindelijk is de afstand zo groot dat de bijdrage fijn stof afkomstig van de oprichting of uitbreiding van de veehouderij niet in betekenende mate is, ofwel de bijdrage is lager dan $1,2 \mu\text{g}/\text{m}^3$ PM10 (3 %, na vaststelling van het NSL). Dit zal voor de meeste veehouderijen maximaal op een paar honderd meter afstand zijn, maar vaak nog op veel kortere afstand.

De achtergrondconcentratie aan fijn stof in de omgeving van het projectgebied ligt ruim onder de grenswaarde van $40 \mu\text{g}/\text{m}^3$. Aangezien de bijdrage van veehouderijen aan de toename van fijn stof in de lucht gering is en slechts over een beperkte afstand wordt verspreid, kan worden gesteld dat de cumulatie van fijn stof geen overschrijden van de grenswaarden tot gevolg zal hebben.

Het gebruik van natuurlijke hulpbronnen

In de veehouderij wordt op beperkte schaal gebruik gemaakt van natuurlijke hulpbronnen. Het gaat bijvoorbeeld om fossiele brandstoffen voor transport van voer of dieren, grondwater als drink- en reinigingswater en ruimtebeslag door het bouwen van stallen en andere installaties. Indirect gebruikt een veehouderij natuurlijke hulpbronnen bij de productie van veevoer en energie.

Standaard wordt in milieuregelgeving al aandacht besteed aan een zuinig gebruik van grondstoffen, water en energie. Het bedrijf dient hieraan te voldoen. Voor dit project zijn er geen bijzondere omstandigheden die het noodzakelijk maken dat het gebruik van natuurlijke hulpbronnen, en alternatieven daarvoor, via een milieueffectrapportage nader worden onderzocht.

Productie van afvalstoffen

Bij een veehouderij komen nauwelijks afvalstoffen vrij. Het gaat met name om een zeer beperkte hoeveelheid verpakkingsmateriaal en kadavers. Papier en landbouwfolie wordt apart ingezameld voor hergebruik. Kadavers worden (verplicht) opgehaald en verwerkt door een destructiebedrijf.

De geproduceerde mest wordt niet gezien als afvalstof. Deze wordt overeenkomstig de regels uit de Meststoffenwet afgevoerd van het bedrijf en/of overeenkomstig de regels van het Besluit gebruik meststoffen aangewend op gronden die tot het bedrijf behoren.

Reinigingswater van stallen en voertuigen wordt geloosd in de mestkelder. Alleen afvalwater van huishoudelijke aard wordt geloosd op het openbare riool. Er wordt geen afvalwater geloosd op het oppervlaktewater.

Verontreiniging en hinder

Verontreiniging en hinder die bij veehouderijen kunnen optreden zijn:

- geurhinder door het houden van dieren en de opslag of bewerking van mest en veevoer;
- geluidhinder vanwege installaties en activiteiten binnen de inrichting of verkeer van en naar de inrichting;
- vermesting en verzuring door de emissie van ammoniak uit stallen en de opslag, bewerking of aanwending van mest;
- directe ammoniakschade door emissie van ammoniak op korte afstand van gevoelige gewassen;
- luchtverontreiniging door de emissie van fijn stof.

De aspecten geurhinder, geluidhinder en de emissie van fijn stof zijn eerder besproken. Directe ammoniakschade zal zich bij dit project niet voordoen omdat er in de directe omgeving (binnen 100 meter) geen gewassen worden geteeld die bijzonder gevoelig zijn voor ammoniakschade.

Ten aanzien van de emissie van ammoniak en de invloed hiervan op Natura 2000 gebieden is een verslechteringstoets opgesteld. Hierin wordt geconcludeerd dat de invloed van de mogelijkheden van het bestemmingsplan (de gevraagde situatie), op de meest gevoelige habitat in het dichtstbij gelegen Natura 2000-gebied 'Nieuwkoopse Plassen en De Haeck' 0,04 mol N/ha/jaar bedraagt, hetgeen als gelijkblijvend wordt beoordeeld. Aanvullend kan gesteld worden dat er met het bepaalde in artikel 3.5 van de regels behorend bij dit bestemmingsplan is bepaald dat er met het bestemmingsplan geen activiteiten worden toegestaan die tot een verslechtering van Natura2000-gebieden kunnen leiden.

Risico van ongevallen

Veehouderijen vormen geen bijzonder risico voor externe veiligheid. Incidenten als brand en explosie hebben doorgaans alleen gevolgen voor mensen, dieren en zaken op het bedrijf zelf. Aan de omgevingsvergunning worden standaard voorschriften verbonden om de risico's op ongevallen te verkleinen en de gevolgen van bijvoorbeeld brand te beperken. Het Besluit risico's zware ongevallen 1999 (BRZO) is niet van toepassing.

Plaats van het project

Het bestaande grondgebruik

De nieuwe delen van het bouwvlak, waar de uitbreiding is toegestaan, zijn momenteel in gebruik als grasland.

Natuurlijke hulpbronnen

In de directe omgeving zijn geen belangrijke natuurlijke hulpbronnen aanwezig, zoals bijvoorbeeld een waterwingebied. Ook anderszins gelden er geen bijzondere waarden als

landschappelijke of archeologische waarden die door het project negatief kunnen worden beïnvloed.

Opnamevermogen van het natuurlijke milieu

Uit onderzoek blijkt dat in de omgeving (binnen 10 km) van het plangebied diverse natuurgebieden aanwezig zijn.

Het dichtstbij gelegen Natura 2000-gebied Broekvelden, Vettenbroek & Polder Stein is op een afstand van circa 3,8 kilometermeter gelegen. Het betreft hier een meren- en moerassengebied dat beschermd is vanuit het kader van de Vogelrichtlijn. Het gebied is niet gevoelig voor verzuring en vermesting.

Na de Broekvelden, Vettenbroek & Polder Stein is het reeds behandelde Natura 2000-gebied 'Nieuwkoopse Plassen en De Haeck' het dichtstbijzijnde gebied. Dit gebied is op circa 7,9 kilometer afstand van het plangebied gelegen. Reeds gebleken is dat het plan geen veranderingen in de stikstofsituatie teweeg brengt en derhalve geen effect heeft op dit gebied.

Overige Natura 2000-gebieden liggen op grotere afstand van het projectgebied. Op een dergelijke afstand kan gesteld worden dat er geen sprake zal zijn van ruimtelijke, fysiologische, mechanische en direct menselijke effecten op de gebieden.

Gebieden van historisch, cultureel, archeologisch of landschappelijk belang

Gebieden met hoge cultuurhistorische of archeologische waarde worden beschermd via het spoor van de ruimtelijke ordening. De gebieden met waarden zijn in rijksdocumenten, een provinciale of gemeentelijke structuurvisie/verordening en/of een bestemmingsplan aangegeven. Aangrenzend aan het plangebied bevindt zich, ingevolge het bepaalde in de provinciale verordening een weidevogelleefgebied. Voorts blijkt uit provinciaal beleid dat de polder waarin het plangebied ligt aangewezen is als historisch landschappelijk vlak van hoge waarde en dat de Baarsjeskade als historische landschaplijn van hoge waarde is gekwalificeerd. Ingevolge het bepaalde in het vigerende bestemmingsplan geldt ter plaatse van de Reewal 43 een bijzondere bescherming van archeologische waarden. In dit bestemmingsplan is in de desbetreffende paragrafen verantwoord, al dan niet ondersteund door nader onderzoek, dat met het bestemmingsplan de genoemde waarden niet worden geschaad.

Conclusie

Voorliggend project gaat uit van het uitbreiden van de melkveehouderij van de familie Van Zoest voor het houden van maximaal 200 melkkoeien en 140 stuks jongvee.

Uit bovenstaande analyse volgt dat de gevolgen voor milieuaspecten goed in beeld zijn gebracht en dat blijkt dat de gevolgen voor deze aspecten in relatie tot de mogelijkheden die het bestemmingsplan biedt nihil zijn. Hierbij is rekening gehouden met het gegeven dat de genoemde aspecten inherent aan de vereisten van de bestemmingsplanprocedure al voldoende moeten worden getoetst aan de bijzondere wetten en regelingen die hiervoor in Nederland gelden. Bijzondere omstandigheden waarvoor deze wetten of regelingen geen kader vormen doen zich

bij dit bestemmingsplan niet voor. Een verdere m.e.r.-beoordeling wordt derhalve niet noodzakelijk geacht.

4.11. Verkeer en parkeren

Functies die op basis van een bestemmingsplan worden toegestaan kunnen tot wijzigingen in verkeerstromen en tot een andere parkeervraag leiden in vergelijking met functies die op basis van de bestaande planologische regeling zijn toegestaan. Omwille van een goede ruimtelijke ordening dient onderzocht te worden of het wegneniet deze intensiteiten voldoende aankant en of er geen onaanvaardbare parkeerdruk ontstaat.

Verkeer

Het bestemmingsplan maakt de uitbreiding van een agrarisch bouwvlak mogelijk. Deze uitbreiding heeft nauwelijks invloed op verkeersstromen. Zo zal het aantal werknemers ter plaatse van het bedrijf niet toenemen en is de uitbreiding nauwelijks van invloed op het aantal transporten (melk/vee/grondstoffen). In de huidige situatie doen zich in relatie tot de verkeerssituatie geen problemen voor.

Parkeren

Ook voor wat betreft het aspect parkeren kan gesteld worden dat de parkeervraag niet of nauwelijks zal toenemen, doordat het aantal werknemers gelijk blijft en het aantal transporten niet of nauwelijks zal toenemen. De parkeercapaciteit wordt op eigen terrein ingepast. De kavel biedt voorts voldoende ruimte voor een geschikte opstelplaats voor vrachtwagens. De in- en uitritconstructie van de kavel wijzigt niet.

Aangaande het aspect parkeren wordt aangesloten bij het bestaande parkeerbeleid van de gemeente Bodegraven-Reeuwijk is en de ASVV 2012 zoals dat door het college is vastgesteld op 10 maart 2015. Hierbij worden de gemiddelde normen van de kengetallen van de ASVV aangehouden.

Conclusie

Het bestemmingsplan is in relatie tot de aspecten verkeer en parkeren uitvoerbaar.

HOOFDSTUK 5: UITVOERBAARHEID

5.1. Financiële uitvoerbaarheid

In het kader van artikel 3.1.6. van het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) dient de financieel-economische uitvoerbaarheid van het plan te worden aangetoond.

De beoogde uitbreiding van het agrarische bouwvlak en daarmee de uitbreiding van de veehouderij, waarvoor dit bestemmingsplan de planologisch- juridische grondslag biedt, betreft een particulier initiatief. De kosten voor het opstellen van het bestemmingsplan alsmede de bijbehoren leges zijn voor rekening van de initiatiefnemer. Voor de gemeente zijn aan onderhavig plan geen financiële consequenties verbonden. Het planschaderisico wordt zeer beperkt geacht, eventuele aanvragen voor planschade worden afgewenteld op de initiatiefnemer.

Het kostenverhaal is vastgelegd in een exploitatieovereenkomst die door de gemeente en de initiatiefnemer is ondertekend. Hierin zijn onder andere de kosten van de bestemmingsplanherziening alsmede de mogelijke planschade opgenomen. De vaststelling van een exploitatieplan kan, op basis van het bovenstaande, achterwege blijven.

Het plan is hiermee economisch uitvoerbaar.

5.2. Maatschappelijke uitvoerbaarheid

Inleiding

Voor elk bestemmingsplan dient conform de Wet ruimtelijke ordening (Wro) een planologische procedure te worden gevolgd. Daarbij worden achtereenvolgens de volgende procedurerestappen doorlopen:

- aankondiging en uitwerking van een voorontwerpbestemmingsplan
- het overleg ex artikel 3.1.1 Besluit ruimtelijke ordening (Bro) over dit voorontwerp met belanghebbende instanties
- uitwerking en vaststelling van het ontwerpbestemmingsplan
- zienswijzenprocedure voor het ontwerpbestemmingsplan
- ambtelijk advies omtrent de ingebrachte zienswijzen en eventuele ambtshalve wijzigingen
- vaststelling van het (al dan niet gewijzigde) bestemmingsplan en
- voor zover nodig een beroepsprocedure.

Overleg ex artikel 3.1.1 Bro

De planstukken van het bestemmingsplan worden conform het bepaalde in artikel 3.1.1 Bro aangeboden voor de wettelijk bepaalde consultatie van belanghebbende instanties of (semi-) overheidsorganen.

De resultaten van het vooroverleg worden opgenomen in een verslag vooroverleg.

Informatiemoment

Op eigen initiatief heeft de initiatiefnemer op 2 februari 2016 een inloop- en informatiemiddag georganiseerd voor omwonenden en belanghebbenden. De aanwezigen, circa 35 mensen, zijn tijdens deze middag geïnformeerd over de planvorming en hebben de gelegenheid gekregen om vragen te stellen. Het plan is goed door de aanwezigen ontvangen.

Procedure

De vaststellingsprocedure van een bestemmingsplan is beschreven in artikel 3.8 van de Wet ruimtelijke ordening. Deze procedure houdt in dat het ontwerpbestemmingsplan conform afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht ter inzage wordt gelegd en dat aan een ieder de mogelijkheid wordt geboden om aangaande het ontwerpbestemmingsplan zienswijzen bij de gemeenteraad naar voren te brengen. Het ontwerpbestemmingsplan heeft per 22 december 2016 voor zes weken ter inzage gelegen. Er zijn geen zienswijzen ingediend.

Beroepstermijn

Het vastgestelde bestemmingsplan wordt ten behoeve van de beroepsfase voor 6 weken ter inzage gelegd. Gedurende deze periode kan er een beroepschrift worden ingediend bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

HOOFDSTUK 6: JURIDISCHE PLANBESCHRIJVING

6.1. Algemeen

Dit bestemmingsplan bestaat uit een verbeelding (GML-bestand), regels en bijbehorende toelichting. Het GML-bestand bevat de verbeelding (plankaart), waaraan de regels zijn gekoppeld. Deze vormen het juridisch bindende deel van het bestemmingsplan.

Het voorliggende bestemmingsplan voldoet aan alle bepalingen van de nieuwe Wet ruimtelijke ordening (Wro) en de daaruit volgende aanvullende regelingen.

6.2. Hoofdopzet

Het bestemmingsplan bestaat uit planregels, een verbeelding, vergezeld van een toelichting. De planregels en de verbeelding vormen het juridisch bindende deel van het bestemmingsplan. De verbeelding heeft de rol van visualisering van de bestemmingen. De planregels regelen hoe de betreffende gronden mogen worden gebruikt en bebouwd. De bestemmingen zijn zo opgenomen dat voldoende rechtszekerheid bestaat voor omwonenden en andere gebruikers van het gebied en de omliggende gebieden. In de toelichting is gemotiveerd waarom sprake is van een goede ruimtelijke ordening. De systematiek van de regels en de illustratie sluiten aan bij de systematiek zoals deze wordt gehanteerd in de regels van het bestemmingsplan Buitengebied-West van de gemeente Bodegraven Reeuwijk. Onderhavig bestemmingsplan is opgesteld volgens de landelijke richtlijnen en standaarden (SVBP 2012).

6.3. Algemene indeling planregels

De regels van het bestemmingsplan zijn onderverdeeld in vier hoofdstukken, namelijk:

- Hoofdstuk 1 (algemene bepalingen), met daarin artikelen die van belang zijn voor de toepassing en interpretatie van de regels in de overige hoofdstukken en de wijze van meten.
- Hoofdstuk 2 (bestemmingsbepalingen), met daarin per bestemming onder meer bestemmingsregels en bouwregels.
- Hoofdstuk 3 (algemene bepalingen), met daarin algemene ontheffings-, wijzigings-, en gebruiksbepalingen en een aantal standaardregels;
- Hoofdstuk 4 (overgangs- en slotbepalingen), met daarin de overgangsbepalingen, een strafbepaling en de slotbepaling.

6.4. Artikelgewijze toelichting op de regels van hoofdstuk 2 van dit bestemmingsplan

Artikel 3 Agrarisch met waarden

Algemeen

Ter plaatse van het bestemmingsplangebied geldt de bestemming 'Agrarisch met waarden'. De betreffende gronden maken deel uit van het waardevolle agrarische cultuurlandschap van het Groene Hart en worden primair gebruikt voor de uitoefening van de grondgebonden veehouderij.

Binnen het bestemmingsvlak is ten behoeve van het agrarisch bedrijf een agrarisch bouwvlak toegekend. Daarbij is aangegeven welke vorm van agrarische bedrijvigheid is toegestaan. Binnen een agrarisch bouwvlak is uitsluitend het type agrarische activiteit toegestaan zoals dat in de doeleindenomschrijving is omschreven.

Uitgangspunt van de regels is dat alle bebouwing en voorzieningen die noodzakelijk zijn voor de agrarische bedrijfsvoering binnen het agrarische bouwvlak worden gesitueerd. Dit komt tot uitdrukking in zowel de bouwregels als de gebruiksregels.

In relatie tot sleufsilos, verhardingen en mestkelders wordt gesteld dat dergelijke voorzieningen in beginsel een beperkte ruimtelijke uitstraling hebben. Op grond van deze effecten is in de regels van onderhavige bestemmingsplan voor de bestemming 'Agrarisch met waarden' een afwijkingsbevoegdheid opgenomen die het mogelijk maakt, om sleufsilos, verhardingen en mestkelders en dergelijke ook buiten het agrarische bouwvlak toe te staan. Voorwaarde voor het toepassen van deze regeling is dat de betreffende voorziening ruimtelijk acceptabel is. Belangrijke voordelen van deze regeling zijn dat toepassing daarvan niet leidt tot het recht om bedrijfsgebouwen te realiseren en dat de procedure kort is.

Uitstoot stikstof

Het bestemmingsplangebied is relatief dichtbij het Natura 2000 – gebied Nieuwkoopse Plassen & De Haeck gelegen. Een niet nader gereguleerde groei van de veestapel in het plangebied kan significant negatieve effecten op dit gebied hebben. Om die reden is in artikel 3 een beperkende gebruiksregel opgenomen. Deze gebruiksregel houdt in, dat het niet is toegestaan om gronden en bouwwerken binnen een agrarisch bouwvlak zodanig te gebruiken, dat dit leidt tot een toename van de ammoniakemissie van het betreffende agrarische bedrijf, tenzij hiertoe een vergunning op grond van de Natuurbeschermingswet 1998 is verkregen, dan wel dat het bevoegd gezag heeft dat een vergunning ten behoeve van het voorgestane gebruik op grond van de Natuurbeschermingswet 1998 niet noodzakelijk is.

Bedrijfswoningen

Het aantal bedrijfswoningen mag in beginsel niet worden uitgebreid. Het nu aanwezige aantal woningen op een bedrijfslocatie is tevens het maximum aantal toegestane woningen.

De bedrijfswoning mag in beginsel een inhoud hebben van maximaal 750 m³. Als een bijgebouw aan de woning wordt gebouwd, dient de inhoud van dit aangebouwde bijgebouw betrokken te worden bij het aantal toegestane kubieke meters voor een woning. Wanneer een bijgebouw vrijstaand wordt gebouwd, wordt deze niet betrokken bij het aantal toegestane kubieke meters van de woning.

Wanneer een woning, inclusief aangebouwde bijbehorende bouwwerken, nog een inhoud heeft van 650 m³, mag die woning altijd worden vergroot tot een inhoud van 750 m³. De omvang van de vrijstaande bijbehorende bouwwerken zijn in dat geval niet relevant. Met deze regeling wordt voorkomen dat als gevolg van een omvangrijk bijgebouw bij een woning het niet meer mogelijk is om de woning tot een redelijke maat te vergroten.

In het geval dat de inhoud van een bedrijfswoning en de bij daarbij behorende bouwwerken groter is dan 650 m³, maar niet groter is dan 750 m³, mag de woning en de daarbij behorende bouwwerken vergroot tot een inhoud van maximaal 750 m³. Bij deze toegestane inhoud behoren zowel de aangebouwde als vrijstaande bijbehorende bouwwerken.

Herbouw van een woning is mogelijk, in beginsel uitsluitend op de plaats van de huidige fundamenteën van de bestaande woning. Deze regel is opgenomen om te voorkomen dat woningen op alle locaties binnen het bouwvlak kunnen worden teruggebouwd.

Afwijking van dit principe kan namelijk negatieve effecten op de bedrijfsvoering van omliggende (agrarische) bedrijven hebben, bijvoorbeeld als gevolg van geur- en hindercirkels. Daarnaast kan het herbouw op een andere locatie vanuit stedenbouwkundig en/of milieutechnisch opzicht onwenselijk zijn. Het voorgaande betekent echter niet dat herbouw van een bestaande woning op een andere plaats binnen het bouwvlak in het geheel niet mogelijk is. Als blijkt dat herbouw op een andere locatie vanuit stedenbouwkundig, landschappelijke en milieutechnisch oogpunt uitvoerbaar is, kan op basis van een afwijkingsbevoegdheid aan de herbouw medewerking worden verleend. Om zeker te stellen dat oorspronkelijke woning wordt gesloopt, is het mogelijk dat de afwijking van het bestemming voorwaarden verbindt over de sloop van deze woningen.

Zwembaden, paardenbakken en tennisbanen

Voor zwembaden, tennisbanen en paardenbakken bij woningen is een specifieke regeling opgenomen. De reden daarvoor is dat dergelijke voorzieningen, al dan niet in combinatie met elkaar, relatief grootschalig van aard en omvang kunnen zijn en van invloed kunnen zijn op de ruimtelijke kwaliteiten ter plaatse en op woon- en leefklimaat. De regeling houdt in dat op een perceel slechts één van de genoemde voorzieningen aanwezig mag zijn. Verder is de oppervlakte van een paardenbak, zwembad of tennisbaan gemaximeerd op 400 m². Ook dient de voorziening binnen het bouwvlak, achter de woning en op een afstand van minimaal 25 meter van woningen van derden te worden gesitueerd. Verlichting is niet toegestaan.

Vergroting bouwvlak

Artikel 3 bevat regels op basis waarvan voor burgemeester en wethouders medewerking mogen verlenen aan de vergroting van een agrarisch bouwvlak. Aan de toepassing van de wijzigingsbevoegdheid zijn diverse voorwaarden verbonden.

Gelet op het provinciale en gemeentelijke beleid ten aanzien van agrarische bedrijven, is bouwvlakvergroting alleen mogelijk voor grondgebonden veehouderijbedrijven. De maximale oppervlakte van een bouwblok bedraagt 2 hectare, één en ander conform het provinciale beleid. Aangehouden moet worden dat de vergroting van het bouwvlak noodzakelijk is voor een doelmatige agrarische bedrijfsvoering. Dit dient te blijken uit een advies van een agrarische deskundige. Bij het vergroten van het bouwblok moet nadrukkelijk aandacht zijn voor de aanwezige waarden op en rond de locatie. Onder andere moet het verlies aan landschapselementen worden gecompenseerd en dient zorg te worden gedragen voor een goede landschappelijke inpassing.

Nevenfuncties

Ten behoeve nevenfuncties bij een agrarisch bedrijf is in de regels een afwijkingsbevoegdheid opgenomen. Een nevenfunctie is een relatief kleinschalige activiteit naast de bestaande aanwezige agrarische bedrijfsvoering. Een nevenactiviteit kan niet worden toegestaan als op de betreffende locatie geen in werking zijnde agrarisch bedrijf is gevestigd.

De toegestane nevenfuncties zijn specifiek benoemd. Tevens is bepaald welke oppervlakte deze nevenfunctie in beslag mag nemen. Daarbij wordt een onderscheid gemaakt tussen het ruimtebeslag van de nevenfunctie in bestaande gebouwen en op de gronden (buitenlucht). Door de toegestane functies expliciet te noemen en door het kwantitatief begrenzen van de toegestane oppervlakte ontstaat bij de toepassing van de afwijkingsbevoegdheid geen discussie over de vraag of sprake is van een nevenfunctie of hoofdfunctie. Bij toepassing van de afwijkingsbevoegdheid dient te worden bezien, welke effecten de betreffende nevenactiviteit heeft op de omgeving (onder andere verkeer, omliggende bedrijven en natuur- en landschapswaarden).

Vervolfuncties

Om na algehele beëindiging van de agrarische bedrijfsactiviteiten vervolfuncties op de voormalige bedrijfslocatie mogelijk te maken, bevatten de regels een wijzigingsbevoegdheid voor burgemeester en wethouders. Met deze bevoegdheid kan de agrarische bestemming worden gewijzigd naar een bestemming die voorziet in de betreffende vervolfuncties.

Bij de beoordeling van de vraag of een vervolfunctie al dan niet wordt toegestaan, wordt bezien of de gewenste vervolfunctie inpasbaar is ten opzichte van de kwaliteiten van en de functies in de omgeving. Aandacht dient onder andere te zijn voor de gevolgen van de gewenste vervolfunctie voor natuur, landschap, cultuurhistorie en omliggende bedrijven. Verder dient bezien te worden in welke mate sprake is van een verkeer aantrekkende werking van de vervolfunctie en of de omliggende wegen dit extra verkeer verantwoord kunnen verwerken.

De wijzigingsbevoegdheid maakt het onder andere mogelijk om de bedrijfsbestemming om te zetten naar een woonbestemming. Doel daarvan is om het mogelijk te maken dat de bestaande bedrijfswoning na bedrijfsbeëindiging als burgerbewoning kan worden gebruikt. Deze mogelijkheid maakt het niet mogelijk om in bestaande bedrijfsgebouwen één of meerdere woningen te realiseren. Mede om die reden is in de wijzigingsbevoegdheid nadrukkelijk bepaald dat het aantal woningen als gevolg van de toepassing van de wijzigingsbevoegdheid niet mag toenemen.

Bebouwing die niet gebruikt wordt voor de vervolfunctie dient te worden gesloopt. Van de oppervlakte van de te slopen bebouwing mag 50% nieuw worden teruggebouwd, tot een absoluut maximum van 500 m². Als de bedrijfsbestemming wordt omgezet naar een woonbestemming, mag deze oppervlakte eveneens voor 50% van de te slopen bebouwing teruggebouwd worden; in dat geval geldt echter een absoluut maximum van 250m². Gedachte achter deze beperktere oppervlakte is dat voor een woonfunctie geen noodzaak voor een groter oppervlak bestaat.

Plattelandswoningen

Sinds de inwerkingtreding van de Wet Plattelandswoningen is het mogelijk om bedrijfswoningen, die oorspronkelijk behoorden tot een agrarisch bedrijf, te laten bewonen door een persoon of een huishouden dat geen relatie heeft met het gevestigde bedrijf. Belangrijk voordeel van de Wet Plattelandswoningen is dat door een dergelijke bewoning het betreffende agrarische bedrijf niet wordt beperkt in zijn bedrijfsvoering.

Om gebruik te kunnen maken van de mogelijkheden van de Wet Plattelandswoningen, is in artikel 3 van de regels het bestemmingsplan een wijzigingsbevoegdheid opgenomen. Deze bevoegdheid maakt het mogelijk om de agrarische bestemming van de bedrijfswoning te veranderen in een woonbestemming. Daarbij dient te worden aangetoond dat ter plaatse sprake is van een aanvaardbaar woon- en leefklimaat. Om duidelijk te maken dat het gaat om een voormalige agrarische bedrijfswoning, dient in het wijzigingsplan een daartoe strekkende aanduiding te worden opgenomen.

Ruimte voor Ruimte

Verder kunnen burgemeester en wethouders met toepassing van de in artikel 3 opgenomen wijzigingsbevoegdheid de agrarische bestemming wijzigen teneinde zogenaamde "Ruimte voor Ruimte-woningen" mogelijk te maken. Deze wijzigingsbevoegdheid kan alleen worden toegepast op locatie waar een agrarisch bouwvlak van toepassing is.

De in betreffende wijzigingsbevoegdheid opgenomen voorwaarden komen overeen met de voorwaarden zoals die op grond van de provinciale Verordening Ruimte gelden voor Ruimte voor Ruimte-woningen. Dit betekent onder andere dat bij de bouw dergelijke woningen de ruimtelijke kwaliteit duurzaam verbeterd dient te worden.

Daarnaast dient sprake te zijn van een volledige beëindiging van het agrarische bedrijf op de betreffende locatie en dienen alle bedrijfsgebouwen (met uitzondering van een bestaande bedrijfswoning) te worden gesloopt. Een bestaande bedrijfswoning wordt in het wijzigingsplan betrokken, zodat ook de bestemming van deze woning veranderd kan worden in een woonbestemming.

Wijzigingsbevoegdheid voor natuur

In het kader van particulier natuurbeheer of natuurcompensatieprojecten kan een agrarische bestemming gewijzigd worden in de bestemming "Natuur". Voorwaarde hierbij is dat de economische haalbaarheid kan worden aangetoond en dat de natuurontwikkeling gericht is op gebiedstypische habitattypen die in de betreffende regels zijn genoemd.

Omgevingsvergunning voor aanlegwerkzaamheden

De regels voor de agrarische bestemming bevat een vergunningstelsel voor het uitvoeren van werkzaamheden, niet zijnde bouwwerkzaamheden. Dit betreft de werkzaamheden zoals bedoeld in artikel 2.1 lid 1 onder b van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht. Het opgenomen stelsel heeft als doel om de aanwezige en potentiële natuur- en landschapswaarden binnen deze bestemming te beschermen. Tevens mogen de vergunningplichtige werkzaamheden geen negatieve gevolgen hebben voor de waterkwaliteit en waterkwantiteit.

Artikel 4 Waterstaat-waterkering

De bescherming van de in het plangebied gelegen waterkering is binnen de dubbelbestemming "Waterstaat – Waterkering (WS-WK)" geregeld. Met de hierin opgenomen regels wordt het bouwen en het uitvoeren van andere werkzaamheden ten behoeve van een onderliggende bestemming getoetst aan randvoorwaarden die door de waterbeheerders worden gesteld. Dit komt erop neer dat schade aan de waterkering en een belemmering van het onderhoud aan de waterkering dient te worden voorkomen.

HOOFDSTUK 7: HANDHAVINGSPARAGRAAF

Een bestemmingsplan is voor de gemeente een belangrijk instrument om haar ruimtelijk beleid vorm te geven. Door middel van een combinatie van positieve bestemmingen en het uitsluiten van bepaalde activiteiten en functies kan sturing plaatsvinden van gewenste en ongewenste ontwikkelingen.

Een belangrijk aspect hierbij is de handhaving en het toezicht op de naleving van het bestemmingsplan. Deze handhaving is van cruciaal belang om de in het plan opgenomen ruimtelijke kwaliteiten ook op de langere termijn te kunnen vasthouden. Daarnaast is de handhaving van belang uit een oogpunt van rechtszekerheid: alle bewoners en gebruikers dienen door de gemeente op eenzelfde wijze aan het plan gehouden te worden.

Op (nader invoegen) is door de gemeente Bodegraven Reeuwijk met de initiatiefnemer en tevens eigenaar van de gronden aan de Reewal 43, te Reeuwijk een (privaatrechtelijke) overeenkomst gesloten. In deze overeenkomst (inclusief aanvullende documenten) zijn afspraken gemaakt over de financiële afhandeling van de ontwikkeling. Ook zijn aspecten vastgelegd die betrekking hebben op de vereiste landschappelijke kwaliteitsverbetering die met het bestemmingsplan en daarmee de ontwikkeling van de veehouderij samenhangt.

In dit bestemmingsplan is ten behoeve van de toegankelijkheid en leesbaarheid van het plan gestreefd naar een zo groot mogelijke eenvoud van in het bijzonder de regels, hetgeen de mogelijkheden tot naleving van de planologische regeling vergroot. Uitgangspunt is daarbij tevens dat de legitimiteit en naleving van de regels versterkt worden wanneer door betrokkenen de noodzaak en redelijkheid van deze regels wordt ingezien.

In de bouwregels van het bestemmingsplan zijn maten opgenomen die van toepassing zijn op bouwwerken, geen gebouwen zijnde. Te realiseren bouwwerken moeten voldoen aan deze voorgeschreven maatvoering. Indien deze voorschriften niet worden nageleefd, dan kan het college van Burgemeester en Wethouders besluiten om geen omgevingsvergunning te verlenen.

Gebruiksregels worden opgenomen om gewenste ontwikkelingen mogelijk te maken en ongewenste ontwikkelingen uit te sluiten. Toetsing van de gebruiksregels is aan de orde bij functiewisseling of nieuwvestiging.

De doelstellingen van het beleid kunnen slechts verwezenlijkt worden als de regels van het bestemmingsplan worden nageleefd. De gemeente dient op de eerste plaats zelf haar regels na te leven en vervolgens dient de gemeente er zorg voor te dragen dat anderen deze regels naleven.